

Partner voor de publieke sector

Georganiseerd overleg sector Defensie
Sectoroverleg Defensie (SOD)

CAOP
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Contact: Vanessa Swens
Telefoon: 070-376 57 57
E-mail: v.swens@caop.nl
Datum: 5 januari 2026
Bijlage:
Ons kenmerk: SOD/25.0490.2
Project-/zaaknummer: G.1.01

Onderwerp

Aangepast deelverslag van de geschorste vergadering van het Sectoroverleg Defensie (SOD) op dinsdag 8 juli 2025 van 13.06 tot 16.13 uur in de Sophiezaal van het CAOP te Den Haag

Aanwezig

Van de zijde van Defensie: M. Suwout (vz)¹, G. Tuinman (van 13.59u. tot 16.07u.), L. de Haan, D. Höke, A. Litjens (van 13.59u. tot 16.07u.), W. Schwab

Van de zijde van de centrales: J. van Hulsen, R. van Riel (AC), R. Schilperoort, S. Schuitema (ACOP), S. Hop, J. Kropf (CCOOP), J. ten Berg, R. Verkuijl (CMHF)

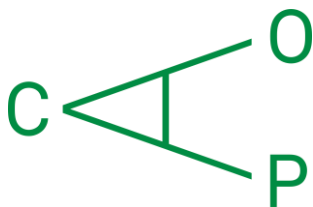
Van de zijde van het secretariaat (CAOP): V. Swens

Agenda (SOD/25.0420.1)

1. Opening, mededelingen, vaststellen agenda
2. Verslag en actiepuntenlijst van 10 juni 2025 (SOD/25.0412 + 1 bijlage)
3. Voorstel groeiplan Defensie (SOD/25.0411 + 1 bijlage)
4. Naleving SOD-afspraken 17 december 2024 (SOD/25.0021 + 1 bijlage)
5. Voorwaardelijk ontslag (AP/25.0350 + 1 bijlage)
6. Concept beleidsvoornemen LRP 1734 JKB Schieten van het CLAS (REO/25.0123)
7. Aanstelling burger als brigade-generaal (SOD/25.0297)
8. Rondvraag en afsluiting

---

¹ De voorzitter is 'technisch voorzitter' zolang de staatssecretaris aan de vergadering deelneemt en is daadwerkelijk 'voorzitter' zolang de staatssecretaris nog niet aanwezig is en zodra de staatssecretaris de vergadering verlaten heeft.

Agendapunt 1: Opening, mededeling en vaststelling agenda

De voorzitter (de heer Suwout) opent de vergadering om 13.06 uur. De staatssecretaris zal rond 13.30 uur aanwezig zijn.

Mededelingen

Namens Defensie:

- De CCOOP heeft op 17 juni jl. een brief gestuurd inzake de schending van het medisch geheim. Hoewel deze brief vandaag niet geagendeerd is heeft de voorzitter wel een terugkoppeling over dit punt te delen. Deze kan hij nu geven of op een later moment in de vergadering, afhankelijk van wat de indiener van deze brief prefereert.

Namens de centrales:

- De heer Kropf heeft twee mededelingen maar wil daar met welbevinden van de voorzitter mee wachten totdat de staatssecretaris bij de vergadering aanwezig is. Dit omdat spreker denkt dat de staatssecretaris er persoonlijk kennis van zou moeten nemen en niet slechts achteraf via een verslag. Verder is hij uiteraard benieuwd naar de terugkoppeling over de brief van de CCOOP, omdat één van zijn mededelingen daarover gaat.

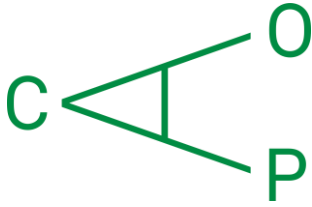
Vaststelling agenda

De voorzitter heeft geen wijzigingen op de agenda en vraagt of deze er van de kant van de centrales wel zijn.

De heer Van Hulsen is erg teleurgesteld dat de brief SOD/25.0421 niet is geagendeerd. Er is veel moeite gedaan om te doen wat beloofd werd in het kader van de discussie over groei, namelijk een brief sturen, dus is het teleurstellend dat deze vervolgens niet wordt geagendeerd. De voorzitter antwoordt deze brief zelf wel handmatig bij zijn vergaderstukken gevoegd te hebben. Wat hem betreft maakt de brief onlosmakelijk deel uit van de beraadslagingen van vandaag en handelen partijen alsof deze wel op de agenda staat. Dit waardeert de heer Van Hulsen, maar hij roept op om een volgende keer enigszins accuraat te zijn als het gaat om de samenstelling van de agenda.

De heer Kropf vindt deze gang van zaken lastig. Het is fijn dat de voorzitter het stuk in zijn eigen vergadermap heeft gestopt, maar spreker weet maar deels waar dit stuk over gaat. De CCOOP probeert zich altijd goed voor te bereiden en verzoekt Defensie wederom om eens op tijd een agenda te sturen. Hij weet dat de voorzitter het vervelend vindt om dit te horen maar het is iedere keer weer een uitdaging en ook deze keer speelde weer hetzelfde probleem. Namens Defensie is eerder eens gezegd dat als de centrales niet op de conceptagenda reageren, deze geacht wordt vast te staan. Andersom lijkt dat echter niet te gelden want er worden vervolgens nog allemaal punten toegevoegd. Spreker zou het fijn vinden om, zodra de agenda vaststaat, de stukken daarbij te ontvangen zodat zijn centrale de bemensing intern kan regelen en zich goed kan voorbereiden. Hij vermoedt dat het stuk de presentatie (over de reorganisaties) betreft en heeft er in dit geval geen moeite mee om het stuk te betrekken, maar vindt het geen optimaal proces. Hetzelfde geldt voor de brief van de CCOOP zelf die niet geagendeerd is, want hij kan zich voorstellen dat de collega's zich daar dan ook niet op hebben voorbereid.

De voorzitter doet zijn best maar is zich bewust dat een en ander nog niet perfect verloopt. Defensie heeft op dinsdagmiddag een brief gestuurd en daar kwam vrij vlug de door het AC benoemde brief op binnen, dus deze hoort daar wat de voorzitter betreft gewoon bij. Spreker stelt de agenda vast, maar de heer Hop wil hier nog even mee wachten totdat het verslag van de vorige vergadering is vastgesteld. Hij weet namelijk niet hoeveel tijd de staatssecretaris vandaag heeft en zou het agendapunt 6 inzake het beleidsvoornemen

LRP 1734 JKB Schieten van het CLAS graag wel onder diens voorzitterschap bespreken. De heer Suwout (als SOD-voorzitter van dit moment) heeft in de werkgroep immers in een andere rol dit onderwerp voorgezeten, dus lijkt het spreker lastig als hij dit onderwerp in het SOD ook voorzit. Mevrouw De Haan brengt hier tegenin dat in de WG REO waar het beleidsvoornemen destijds behandeld is, niet de heer Suwout maar de heer Holtmanns voorzitter was. Tijdens het vorige SOD, toen het beleidsvoornemen niet ter besluitvorming maar om te klankborden voorlag, was de heer Suwout wel voorzitter. De voorzitter heeft er, als meest pragmatische oplossing, geen moeite mee om de beschikbare tijd vandaag zodanig te plooiën dat de staatssecretaris het betreffende agendapunt voorzit. De heer Schilperoort vindt het een rare discussie want de voorzitter heeft gewoon mandaat gekregen om het SOD voor te zitten. De vorige keer is ook al benoemd dat de voorzitter zijn petten zal moeten scheiden, dat moet spreker zelf ook als hij in het SOD aan tafel zit. Volgens hem is de vorige keer afgesproken dat de heer Suwout het volledige samenstel van werkzaamheden van de HDP voor zijn rekening neemt. Anders kan er straks geen enkel agendapunt meer in het SOD worden behandeld als de staatssecretaris er niet bij is.

De heer Kropf wil één ding wel even nuanceren: er dient per onderwerp op de agenda te worden bepaald of het onderwerp van overleg het toestaat om het voorzitterschap van de staatssecretaris over te dragen. Dat is de vraag die door de CCOOP wordt gesteld, om even te wachten tot na de vaststelling van het verslag om de agenda definitief vast te stellen. De discussie hoeft op dit moment niet gevoerd te worden, want deze zou gevoerd moeten worden bij de behandeling van het verslag. Er is namelijk ook van de zijde van Defensie zowel in een brief als in de discussie tijdens de vergadering –die niet helemaal in het verslag is geland– gezegd dat de staatssecretaris het SOD zou gaan voorzitten. Dit betekent dat er nog steeds per onderwerp bekeken moet worden of het voorzitterschap kan worden overgedragen. Spreker verwacht geen ernstige discussie maar herhaalt dat de vraag was om even te wachten op vaststelling van het verslag om daarna de agenda definitief vast te stellen. Het is ook nog mogelijk dat er meer tijd nodig is voor de behandeling van het verslag en er sowieso een andere volgorde van agendapunten nodig is.

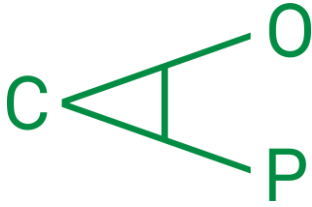
De voorzitter is akkoord om de agenda nog niet vast te stellen maar eerst over te gaan naar behandeling van het verslag.

Agendapunt 2: Verslag en actiepuntenlijst van 10 juni 2025 (SOD/25.0412 + 1 bijlage)

Verslag 10 juni 2025

De voorzitter nodigt de centrales uit om hun opmerkingen over het verslag te delen.

- De heer Hop heeft een algemene opmerking. Tijdens deze vergadering is de volgorde van agendapunten gewijzigd. Zo is agendapunt 7 voor agendapunt 2 behandeld, maar agendapunt 7 staat helemaal onderaan in het verslag. Het verslag klopt chronologisch gezien dus niet. De voorzitter stelt vast dat bij de agenda-vaststelling de volgorde van behandeling van de agendapunten is aangegeven, maar het verslag verder inderdaad de agendanummering volgt. Dit is wat hem betreft geen probleem, maar wellicht is dat het voor de heer Hop wel. De heer Hop vindt het met name lastig voor mensen die er niet bij aanwezig zijn geweest. In agendapunt 2 wordt gestart met het gesprek met de staatssecretaris, maar daarin wordt verwezen naar verslagen die in het eerder behandeld agendapunt 7 zijn vastgesteld en naar discussies die daarin gevoerd zijn. Het lijkt spreker duidelijker om in het vastgestelde verslag de chronologische volgorde aan te houden. Dit is wat de voorzitter betreft akkoord.
- De heer Van Riel corrigeert dat niet de heer Debie, maar de heer Westermeijer namens het AC bij deze vergadering aanwezig is geweest.
- De heer Hop geeft aan dat de heer Van der Hulst onterecht als aanwezige is opgenomen.
- De heer Kropf verwijst naar de passage *“Hij krijgt daarnaast dezelfde terugkoppeling vanuit de werkgroep,*

dat zij er niet uit zullen komen” op pagina 6. Hier is hij het niet mee eens. Even los van het feit dat het een ‘groep’ was en geen ‘werkgroep’, heeft spreker aangegeven dat de groep er wel uit kwam maar dat het vervolgens niet werd doorgeleid. Dat is wat de heer Kropf betreft iets anders. De voorzitter oppert om de zin te wijzigen in: “Hij krijgt de terugkoppeling vanuit de werkgroep dat zij er niet uit zullen komen”. Daarmee komt de uitspraak voor eigen rekening van de staatssecretaris. Dit vindt de heer Kropf prima, maar neemt daar alsnog nadrukkelijk afstand van. De groep kwam er namelijk wel uit, maar het is uiteindelijk niet op de tafel geland waar het hoort. Het gaat hem erom om het verschil van inzicht goed te duiden.

- Op pagina 4 staat “Afgelopen week heeft hij een BCO gedaan” (de staatssecretaris is er aan het woord). De heer Kropf vindt dit niet juist. Er zou moeten staan dat hij een BCO heeft **bijgewoond**. Dat is namelijk echt iets anders dan een BCO ‘doen’.

Met inachtneming van voorgaande wordt het verslag van 10 juni 2025 vastgesteld.

Desgevraagd door de voorzitter antwoordt de heer Hop dat de agenda wat de CCOOP betreft nu ook kan worden vastgesteld (ongewijzigd).

Actiepuntenlijst per 10 juni 2025

Mevrouw De Haan geeft een toelichting bij de status van de actiepunten:

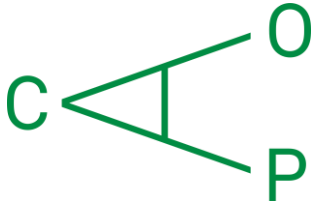
***I-MGA/035 incl. addendum* – AANHOUDEN**

Het beleidskompas ligt bij de Directie Juridische Zaken. Doordat de WODG er tussendoor gekomen is, heeft de RIM er een lagere prioriteitsstelling gekregen. De verwachting is dat het na de zomer gereed zal zijn en aan de hand daarvan het addendum aangepast kan worden en aan deze tafel besproken wordt.

De voorzitter wil in aanvulling hierop laten weten de WIM-/RIM-materie als specifiek iets voor de HDP te beschouwen. Er is ondersteuning van DJZ nodig maar het begint ermee dat er vanuit de HDP belang aan gehecht wordt. De heer Schwab en hij zullen zich hier nadrukkelijk mee gaan bemoeien zodat het tot afronding gebracht kan worden. Het onderwerp staat wel degelijk op de agenda om er in het derde kwartaal op terug te komen.

De heer Schilperoort zou het op prijs stellen om niet pas nadat termijnen verlopen zijn geïnformeerd te worden dat de prioriteit gezakt is, maar op het moment dat dat speelt. Nu krijgt hij achteraf te horen dat het komt omdat de WODG er tussendoor is gekomen, maar de WODG komt ook niet opeens uit de lucht vallen. Hij doet de oproep om een volgende keer aan de voorkant te communiceren dat een termijn knelt.

De heer Kropf wordt er verdrietig van dat er iedere keer wordt gezegd dat de I-MGA pas wordt aangepast nadat de RIM is aangepast, want dat was het actiepunt niet. De discussie gaat over het feit dat de MGA instructies maakt waarbij de MGA bepaalt dat wanneer deze in strijd zijn met de RIM of de WIM, zijn instructies prevaleren. Er is intussen een bijkomende discussie die steeds maar niet aan tafel besproken kan worden maar hier wel aan opgehangen kan worden, en dat is de discussie over de positie van de MGA. Daar zit de crux van het verhaal. Er is een bolwerk gecreëerd waar instructies vandaan komen die strijdig zijn met wet- en regelgeving. Vervolgens wordt een addendum zodanig lang niet geagendeerd dat het achterhaald zou zijn omdat het niet meer bestaat, maar het probleem is er nog steeds. Er is discussie geweest over de Big Five, medisch geheim en dergelijke, en dat heeft allemaal met dit dossier te maken. Als er iedere keer gewacht moet worden op een hele eenvoudige regeling – spreker is het eens dat deze aangepast moet worden en als deze met een piepbrief wordt aangeboden is hij er zo uit- om de instructie of aanwijzing (die discussie moet ook nog maar eens gevoerd worden) te wijzigen maar er niet eens meer bekend is wie de MGA is, dan is de vraag wat de status van dat stuk is. Het addendum is schijnbaar van tafel, maar dat addendum was er omdat de I-MGA niet klopte. Er is een stukje niet meer van toepassing,

maar er staat nog steeds in dat waar de I-MGA/035 in strijd is met de RIM, het boekje van de MGA geldend is. Deze dingen blijven boven de markt hangen en zorgen nog steeds voor vragen vanuit de achterban.

De heer Kropf wil weten wat de laatste geldende versie van het addendum is en vraagt of Defensie deze aan de centrales kan doen toekomen. De voorzitter antwoordt zich hier niet op voorbereid te hebben. De heer Kropf verzoekt om hier dan een actiepoint van te maken. Het lijkt mevrouw De Haan inderdaad goed om er een actiepoint van te maken dat Defensie dit zal uitzoeken. Tegelijkertijd wordt wel gewoon het bestaande actiepoint opgevolgd, want daar staat in dat de instructie wordt herschreven zodra de RIM is aangepast. Wat Defensie betreft is deze volgorde dus afgesproken in de verslaglegging en in het actiepoint en handelt Defensie daarnaar. De aanpassing van de RIM heeft vertraging opgelopen; de overige vragen die nu gesteld worden moeten volgens spreker mee teruggenomen worden naar de interne dossierhouders. De heer Kropf denkt dat hij zijn vraag nog iets duidelijker moet formuleren. Iedere keer dat er een update van een actiepoint komt, staat er weer een reden waarom het niet is uitgevoerd. Dat is zijn punt. Hij vraagt Defensie of de aanwijzing nog steeds dezelfde is als die van begin 2023 toen het actiepoint startte. Spreker verzoekt Defensie om er op zijn minst voor te zorgen dat de centrales de juiste versie krijgen.

De voorzitter ziet twee dingen:

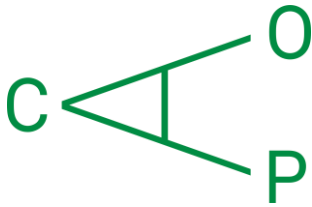
- pm • De WIM/RIM-problematiek – Hiervan heeft hij al aangegeven dat hij dit echt tot het domein van de HDP vindt behoren. De voorzitter spant zich in om op korte termijn met een goed voorstel te komen;
- pm • Er wordt aangegeven dat het actiepoint inmiddels zo lang duurt dat men zich afvraagt welke versie er nu eigenlijk in omloop is en geldend is. De voorzitter zal de versie toesturen waarvan hij van mening is dat deze geldt. Indien deze versie aanleiding geeft tot een verder gesprek, komen partijen hier ongetwijfeld in het overleg weer op terug.

Irregulier vertrek vliegers - AANHouden

De voorzitter stuurt op korte termijn een brief om de centrales te informeren, zoals bedoeld in de brief van 18 juli 2024 (SOD/24.0473).

Uitzendbescherming en inzet – AFVOEREN

Mevrouw De Haan zegt dat het actiepoint bij de voormalig HDP was dat hij een afspraak zou hebben met de C-ZSK. Dat is destijds ook gebeurd. Defensie heeft de centrales daar een terugkoppeling over gegeven. De voormalig HDP heeft dus gesproken met de C-ZSK en ze hebben onderling het belang onderstreept van hetgeen daar voorlag. Op het moment dat de centrales alsnog bericht krijgen dat er niet gehouden wordt aan de afspraken, is Defensie daarop aanspreekbaar. Daarmee is wat Defensie betreft dit actiepoint afgedaan. De heer Kropf verifieert of partijen elkaar goed begrijpen. Het ging om mensen die bij CZSK niet in staat werden gesteld om gebruik te maken van de uitzendbescherming. Dat gebeurde bijvoorbeeld door naar goed militair gebruik de vraag te stellen: “Je hebt er vast geen bezwaar tegen om binnen drie weken opnieuw te gaan varen?” Die vraag stellen vindt spreker al geen optie. Spreker vraagt of hij het goed heeft begrepen dat Defensie aanspreekbaar is als de centrales weer te horen krijgen dat mensen bijvoorbeeld terugkomen met een schip en aansluitend verplicht verlof hebben, inclusief een verplichte consignatie. Daar bedoelt spreker dus niet alleen mee dat de voorzitter ervan op de hoogte is, maar dat hij dan ook daadwerkelijk actie gaat ondernemen. De voorzitter zegt dat dit klopt. Hij wil duidelijk zijn dat hierover is gesproken. Er is een gelijke opvatting over dat het niet zou moeten voorvallen. Toch kan het ondanks dit gesprek voorkomen dat er zich iets voordoet, en daarvan zegt spreker dan altijd dat het wel goed zou zijn om daarvan op de hoogte gesteld te worden. Dan kan er iets aan gedaan worden. De heer Kropf zegt dat partijen elkaar dan goed hebben begrepen. De voorzitter benadrukt dat als er niet wordt gehouden aan de afspraak, hij dat opneemt met de C-ZSK en dan de centrales zal informeren over wat daar de afloop van geweest is. De heer Kropf bedankt de voorzitter.

pm De heer Hop vult aan dat het actiepunt onder meer ook een schip betrof dat richting bepaalde boxen ging en weer in de VVHO zat. Vanuit CZSK was er destijds een regeling getroffen dat medewerkers wel of niet hun gezinsleden mochten laten overbrengen naar Singapore. Hier zou nog een evaluatie van volgen. Spreker vraagt of deze evaluatie ontvangen is en indien dit het geval is, of deze evaluatie met de centrales gedeeld kan worden. Zowel de voorzitter als mevrouw De Haan herkennen dit niet. Mevrouw De Haan wist wel van de problematiek af, maar niet van een evaluatie. De voorzitter besluit om het bestaande actiepunt af te voeren en een nieuw actiepunt toe te voegen: checken of er een evaluatie is, en zo ja: deze toesturen aan de centrales.

KMar – Voorstel aanpassing regeling escorts bij uitzendingen – AFVOEREN

Mevrouw De Haan is verrast dat dit actiepunt nog op de lijst staat. Aan het eind van de SOD-vergadering op 17 december 2024 is namelijk doorgegeven dat er contact met de Marechaussee was geweest en waren partijen reeds akkoord dat het punt werd afgedaan. Het betrof een conceptnota (voorstel), die nooit aan de HDP werd aangeboden, noch intern bij de KMar een vervolg heeft gekregen. Op het moment dat er wel een voorstel komt te liggen, worden de centrales daar uiteraard van op de hoogte gesteld.

De heer Schilperoort heeft hetzelfde beeld en heeft geen moeite met het punt af te voeren, mits de toezegging gehandhaafd blijft dat een voorstel dat mogelijk nog gemaakt wordt en de rechtspositie raakt, aan deze overlegtafel behandeld wordt en niet gewoon bij de KMar wordt ingevoerd. Spreker heeft overigens nog een correctie, namelijk dat 'uitzendingen' in de titel van het actiepunt 'uitzettingen' behoort te zijn. Dit wordt aangepast.

Kwantificeren van besmettingsrisico COVID-19 in medisch advies CEAG - AFVOEREN

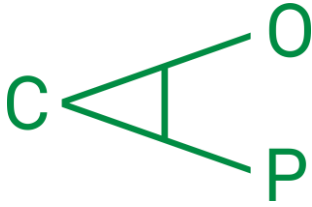
De voorzitter benoemt dat gisteren een brief over dit onderwerp is gestuurd (SOD/25.0460). Het punt wordt van de lijst afgevoerd.

1-ATM - AANHOUDEN

Mevrouw De Haan herinnert eraan dat het punt op de lijst zou blijven staan, als een soort voorraadagenda en omdat er nog een punt openstaat rond de personeelsparagraaf. De bindingspremies worden aldus spreker gewoon binnen de afgesproken regels toegekend.

De heer Kropf wil ook in relatie tot de categorie vliegers graag weten of deze nog altijd binnen de huidige regeling vallen, of dat ook daar stappen worden overwogen om uit te breiden naar de categorie waarbij het mogelijk is om voor bijzondere groepen meer te doen qua bindingspremies. Mevrouw De Haan zegt dat zij onder de huidige en dus niet de aanvullende regeling vallen. De heer Schilperoort wil het even helemaal scherp hebben en vraagt of de Luchtmacht nog steeds de bestaande bindingspremies uitbetaalt, dus dat deze niet gestopt zijn omdat de extra regeling er is. Dit wordt door mevrouw De Haan bevestigd.

De heer Hop informeert of er sinds de datum van de afspraak niet alsnog bindingspremies, al dan niet op individuele basis, aan personeel van 1 ATM worden toegekend. Volgens zijn informatie hebben betrokkenen namelijk op 31 maart jl. een mail gehad van de plv. C-LSK waarin staat: *“Daarom hebben we als CLSK besloten om individuele bindingspremies toe te kennen aan al het personeel dat werkzaam is in een LVL-functie die na integratie vervalt binnen CLSK en terugkomt in de LVNL-organisatie.”* Volgens de voorzitter zou de achterliggende vraag dan zijn of CLSK dit binnen de bestaande regels en binnen de uitbreidingsregel kan doen. De heer Hop voegt toe dat wordt gezegd: *“Daarnaast wordt bij de toekenning van de individuele bindingspremies aangesloten bij inschakelingsafspraken die door LVNL gemaakt zijn.”* De voorzitter stelt dat er dan altijd nog rekening mee moet worden gehouden dat er maar een bepaald maximum bedrag is dat over die bandbreedte kan worden toegekend. Als 'aansluiten bij' betekent dat het bedrag gematcht wordt en buiten een bepaald normbedrag gaat, kan het dus niet. De voorzitter vindt het geen probleem om de

tafel hier nader over te informeren. Gezien de vraag die de heer Hop stelt gaat hij er namelijk vanuit dat er betwijfeld wordt of er een juiste toepassing plaatsvindt, dus lijkt het hem niet handig om hier nu op te improviseren. Dan kan hij daar beter een brief over sturen. Dat zou de heer Hop waarderen en hij vraagt de voorzitter daarbij vooral te kijken naar welke inschalingsafspraken er zijn gemaakt met LVNL, want daar bestonden volgens spreker nog de nodige discussies over.

- pm De voorzitter zegt toe een brief te sturen over hoe bindingspremies in relatie tot de betreffende groep zijn toegepast. De heer Kropf heeft een aanvullende vraag hierbij. Het betreft bindingspremies voor medewerkers die na de reorganisatie (die nog moet komen) teruggaan naar CLSK. Spreker wil weten wat dit te maken heeft met inschalingssalarissen LVNL en vraagt of de voorzitter dit eveneens in zijn brief wil meenemen.

Werk- en rusttijden Defensie – AFVOEREN

Besloten wordt om dit punt af te voeren en te zijner tijd binnen de WG AP verder te behandelen.

De heer Ten Berg wijst op de tijd (13.43u.) en zegt dat hij niet had verwacht dat de staatssecretaris nog later dan 13.30 uur zou arriveren. De voorzitter antwoordt echter dat de staatssecretaris al enige tijd aanwezig is en in de schorsingszaal wacht. Spreker had eerst de behandeling van de actiepuntenlijst af willen ronden, maar zal dit met instemming van de centrales onderbreken zodat de staatssecretaris niet langer hoeft te wachten om zich bij de vergadering te voegen. Hij schorst de vergadering voor een kort moment.

SCHORSING 13.47 – 13.59 UUR

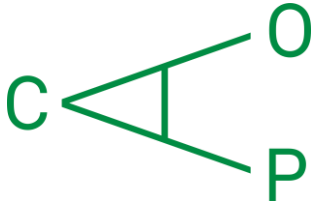
De vergadering wordt hervat. De staatssecretaris van Defensie, die zich nu bij de vergadering heeft gevoegd, neemt het woord en draagt het technisch voorzitterschap over aan de heer Suwout. Spreker vraagt of er nog mededelingen aan zijn adres zijn, waarop de voorzitter (de heer Suwout) aangeeft dat de heer Kropf aan het begin van de vergadering aankondigde twee mededelingen te hebben, die hij in aanwezigheid van de staatssecretaris wilde doen. De voorzitter geeft de heer Kropf het woord.

De heer Kropf wil allereerst ingaan op hetgeen de staatssecretaris gezegd heeft in het commissiedebat Personeel in de Tweede Kamer. De staatssecretaris heeft er uitspraken gedaan die niet de werkelijkheid van de CCOOP zijn, en voor een deel zelfs aantoonbaar onjuist zijn. Spreker wil er nu niet al te veel bij stilstaan, maar hij wil wel laten weten dat dit de relatie tussen zijn centrale en de staatssecretaris niet ten goede komt. Er is jarenlang geïnvesteerd in het verbeteren van de relatie en voornoemde helpt zeker niet.

De tweede mededeling betreft het volgende:

De CCOOP heeft op 17 juni een brief ter behandeling aan het SOD gestuurd, over privacy-schending inzake het medisch geheim. In antwoord op de conceptagenda voor vandaag heeft de CCOOP op 22 juni aangegeven deze brief niet zomaar te hebben verstuurd en de brief prominent op de agenda te verwachten. Zonder enige terugkoppeling is deze echter niet op de agenda verschenen. Dit betreurt de CCOOP want zij acht deze kwestie, waarbij een niet-medicus blijkbaar kennis heeft kunnen nemen van medisch geheime informatie, dusdanig zwaarwegend dat er op dit moment andere stappen uitgewerkt worden om dat probleem op de juiste plek te adresseren.

De voorzitter neemt de vrijheid om inhoudelijk op het laatste punt te reageren. Hoewel de brief vandaag inderdaad niet geagendeerd werd, is Defensie nog steeds bereid om deze voor een volgende vergadering te agenderen als dat nodig is. Wat er wel onmiddellijk na ontvangst van de brief gedaan is, is bezien hoe de situatie binnen Defensie is op dit punt. De terugkoppeling daarop is dat er geen AVG-incident is, dat er geen ongeoorloofde toegang tot medische gegevens dan wel medisch gemerkte documenten heeft

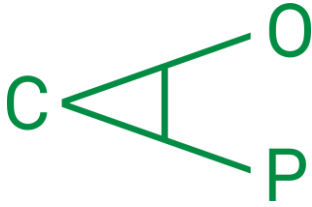
plaatsgevonden, dat er geen sprake geweest is van ongeoorloofde toegang tot medische gegevens dan wel tot medisch gemerkte documenten. Medische gegevens worden alleen gedeeld via aparte medische systemen waarbij de autorisatie op 'need to know'-basis gekoppeld aan de persoon geregeld is. Er is dan ook feitelijk vastgesteld dat er geen sprake is geweest van medisch gemerkte documenten in DefDoc in de periode van de dubbelplaatsing. Bij dubbelplaatsing is er geen inzage in elkaars inkomende en uitgaande persoonlijke email. Er is geen sprake geweest van een inbreuk op de beveiliging en er is ook geen sprake geweest van ongeoorloofde toegang tot persoonsgegevens. Gezien de ernst van het onderwerp en de brief van de CCOOP ligt het voor de hand dat het Ministerie van Defensie er nog een antwoordbrief aan wijdt, maar het leek de voorzitter passend om hier alvast mede te delen dat er onmiddellijk uitgezocht is in hoeverre er toegang geweest zou kunnen zijn, en welke bevinding er op dat punt geweest is.

De heer Kropf bedankt de voorzitter. Hij betreurt dat Defensie doet alsof de brief de eerste keer is dat hier melding van wordt gemaakt, want het is de derde keer dat erover gesproken is en er is tot nog toe geen actie ondernomen. Defensie geeft aan dat er geen ongeoorloofde toegang tot gegevens is geweest, maar daar gaat het natuurlijk niet om. Waar het om gaat is dat die **mogelijkheid** er wel was, dat is ook waar het de Autoriteit Persoonsgegevens om gaat. Als Defensie aangeeft dat ook de mogelijkheid er niet geweest is, dan zijn eerdere uitspraken onterecht geweest. Eerder werd echter door Defensie zelf gesteld dat een niet-medicus kennis van medische gegevens had **kunnen** nemen. Spreker hoort hier in de terugkoppeling die zojuist opgelezen werd niets over terug en zou bijna denken dat dit een bewuste keuze is. Hij verzoekt om, als Defensie inderdaad nog een brief zal sturen, hier in die brief wel op in te gaan.

De voorzitter heeft zich op de materie gestort vanaf het moment dat de brief van de CCOOP werd gestuurd. Hij herkent in alle eerlijkheid niet direct de twee eerdere momenten waarop dit in het overleg aan de orde is geweest. Dat maakt nu ook niet zo veel meer uit. De voorzitter wil in ieder geval aankondigen dat Defensie per omgaande een brief zal sturen waarin het onderscheid tussen 'heeft iemand kennis genomen' en 'heeft iemand kennis kunnen nemen' ook aan bod komt; dat lijkt hem relevant.

Voor wat betreft de eerste mededeling van de heer Kropf over het Kamercommissie-debat, geeft de voorzitter het woord aan de staatssecretaris.

De staatssecretaris start met benadrukken dat hij de rol en het belang van de betrokkenheid van de centrales serieus neemt en dat ook altijd heeft gedaan. In de rechtsstaat Nederland is de relatie tussen bewindspersonen en de parlementariërs, in deze de vaste Kamercommissie, cruciaal. Bewindspersonen worden gecontroleerd door de Tweede Kamer. Hij zal daar dan ook altijd naar openheid en eerlijkheid gewag maken van de processen en zaken waar hij in zijn verantwoordelijkheid mee bezig is. Spreker betreurt het dat de heer Kropf dit als een vertrouwensbreuk ziet. Het mag duidelijk zijn dat het proces tot versnelling, zeker met betrekking tot reorganisaties, de afgelopen 15 jaar al vaker op de agenda heeft gestaan; er is tussen de bewindspersonen en de vaste Kamercommissie vaker over gesproken. Wat de staatssecretaris betreft gaat het over een algemene representatie van de situatie waar partijen de afgelopen tijd met elkaar in zitten. Hij denkt dat er niet ontkend kan worden dat het proces van reorganiseren en van het komen tot een nieuw stelsel, complex is en met de nodige tijdconsumptie gepaard gaat. Dat is wat de staatssecretaris uiteindelijk aan de vaste Kamercommissie van Defensie heeft teruggegeven. De vaste Kamercommissie van Defensie heeft maar één opdracht voor het departement en voor hem als bewindspersoon en dat is om snelheid te maken. In de notulen van de vaste Kamercommissie van het commissiedebat Personeel is te lezen dat diverse leden de staatssecretaris zelfs uitnodigen om fouten te maken zolang er versneld wordt, dat het hier en daar wat mag schuren en dat zij niet per definitie bij de interruptiemicrofoon staan als het een keertje misgaat. Spreker herhaalt de rol en het belang van de betrokkenheid van de centrales te erkennen, evenals het feit dat partijen er met elkaar uit moeten zien te

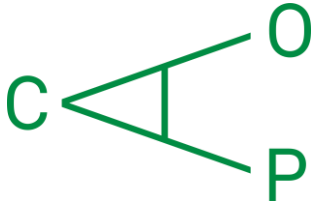
komen. Hij hoopt dat zijn antwoord de heer Kropf genoegdoening geeft om op basis van vertrouwen weer verder te kunnen.

Wat de heer Kropf betreft hoeft er nu niet verder over gediscussieerd te worden. Partijen hebben ieder een mening en hoeven het niet altijd met elkaar eens te zijn. Wel wil hij iets nuanceren, want hij heeft het woord 'vertrouwensbreuk' zoals de staatssecretaris gebruikte, zelf bewust niet genoemd. Spreker heeft gezegd dat het niet helpt in het verbeteren van de relatie. Dit vindt hij significant anders omdat 'vertrouwen' aan deze tafel een beladen woord is. De staatssecretaris neemt zijn woorden dienaangaande terug en zegt dat hij de heer Kropf dan verkeerd geïnterpreteerd heeft. De heer Kropf heeft een ander woord bedoeld dan spreker heeft gezegd. Spreker hoopt dat zijn uitleg voldoende is om weer verder te kunnen en gaat naar het volgende agendapunt, over het groeiplan Defensie.

Agendapunt 3: Voorstel groeiplan Defensie (SOD/25.0411 + 1 bijlage)

De staatssecretaris benoemt dat het inmiddels de vijfde keer is dat hij bij het SOD aansluit om over dit onderwerp te spreken, over de noodzaak om het reorganisatieproces aan de tijd aan te passen. Tijdens al deze vergaderingen is steeds benadrukt dat de krijgsmacht aan de vooravond staat van een grote en noodzakelijke verbouwing, niet omdat het kan maar omdat het moet. De wereld om ons heen verandert snel, aldus spreker. Een hoop plekken staan wat dat betreft in de fik, de dreigingen worden complexer en de krijgsmacht moet daarin mee kunnen bewegen: snel, wendbaar maar bovenal toekomstbestendig. De staatssecretaris heeft ook herhaaldelijk gewezen op het belang van een krijgsmacht die niet alleen technisch vooruitstrevend is, maar die ook de mensen centraal stelt want uiteindelijk zijn de mensen beslissend in het gevecht. De militairen en het ondersteunende defensiepersoneel zijn het fundament waar de nationale en ook de internationale veiligheid van Nederland op rust. Zij verdienen de beste uitrusting, de beste training en een werkomgeving waarin zij zo veilig mogelijk kunnen optreden en zich ook gewaardeerd voelen.

De verbouwing van de krijgsmacht is dan ook niet enkel een zaak van materieel en organisatie, maar juist ook van een sociale en een menselijke opgave. Dit vraagt om investeringen in mensen en hun ontwikkeling, in duurzame arbeidsvoorwaarden maar vooral in een cultuur van respect en samenwerking. De veiligheid van Nederland is onbetaalbaar. Het is een gezamenlijke verantwoordelijkheid van alle partijen om ervoor te zorgen dat de krijgsmacht de komende decennia weerbaar en slagvaardig blijft. Het is de reden waarom de staatssecretaris ook de vorige keer heeft aangegeven dat partijen nu op een kruispunt staan. De noodzaak om de krijgsmacht te vergroten is geen optie maar een absolute urgentie, zeker als spreker terugkijkt naar de NAVO-top van twee weken geleden. De wereld verandert in hoog tempo en de dreiging wordt steeds onvoorspelbaarder en complexer. Als er nu niet wordt ingegrepen en versnelling niet wordt gerealiseerd, is er een risico dat de krijgsmacht achterblijft en niet kan voldoen aan de kerntaak zijnde het beschermen van de veiligheid en vrijheid van Nederland. De staatssecretaris zegt daarom met klem dat het tijd is om te stoppen met discussiëren en te beginnen met de krijgsmacht radicaal te vernieuwen, en hij is niet de enige die dit zegt. Die vernieuwingen moeten op korte termijn worden gerealiseerd, want het tempo wordt door de dreiging en niet door de sociale partners bepaald. De militairen en het ondersteunende personeel vormen het hart van Defensie en verdienen niet alleen de beste uitrusting zoals hij al benoemde, maar ook een werkomgeving waarin ze respectvol worden behandeld en zich veilig en gesteund voelen. Dit kan niet maar half gedaan worden. Het is een zaak van nationale veiligheid en daarom een zaak van de allerhoogste prioriteit, niet alleen voor de staatssecretaris maar ook vanuit de top van de defensieorganisatie en haar medewerkers. Er is daadkracht en lef nodig om de juiste moeilijke keuzes te maken en bereidheid om ook te investeren in de toekomst. Wat spreker betreft is de tijd van uitstel daarom ook voorbij.

De staatssecretaris wil er geen misverstand over laten bestaan dat hij spreekt namens iedereen die dagelijks inzet toont voor de Nederlandse krijgsmacht. De mensen, het defensiepersoneel, staan voor hem op de eerste plaats. Zij zijn de ruggengraat van de krijgsmacht. Het is de verantwoordelijkheid van partijen om ervoor te zorgen dat zij de zorg, steun en waardering krijgen die zij verdienen. De staatssecretaris spreekt daarnaast echter ook namens een gezamenlijke toekomst. De dreigingen van vandaag en morgen dwingen Defensie tot snelle en gerichte groei, en dan niet alleen maar kwantitatief maar vooral ook kwalitatief. Groei waar het personeel op kan bouwen, waarin hun inzet wordt erkend en waarbij behoud minstens zo belangrijk is als uitbreiding. Als er nu namelijk niet wordt ingegrepen, wordt het zittende personeel onder druk gezet en riskeert Defensie dat de krijgsmacht verzwakt en kwetsbaar wordt. De organisatie kan zich niet permitteren om personeel te verliezen door gebrek aan perspectief, overbelasting of uitstel van noodzakelijke verbeteringen en veranderingen. Daarom zal de staatssecretaris zich altijd sterk blijven maken voor de zorg en aandacht voor zijn medewerkers. Zij verdienen het en de veiligheid van Nederland hangt daar ook van af.

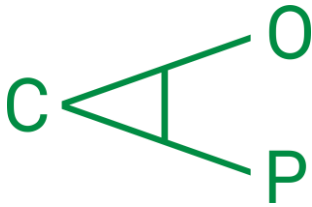
Dit alles is de reden waarom de staatssecretaris per brief het voorstel Groei Plan Defensie heeft geleverd, zoals hij in het vorige SOD heeft toegezegd. Het voorstel is een samenvoeging van al hetgeen partijen in de afgelopen vergaderingen met elkaar gedeeld hebben en waarin de standpunten van de centrales zijn meegewogen. Hij roept de centrales dringend op om met Defensie samen te werken en te durven kiezen voor meer, en voor snelheid. De krijgsmacht moet juist nu verbouwd en versterkt worden met oog voor de mensen die er al zijn en voor degenen die hard nodig zijn om erbij te krijgen. Dit is nogmaals geen luxe maar een pure noodzaak en de staatssecretaris zal alles in het werk stellen om dat waar te maken. De tijd van wachten is voorbij. Sociale partners moeten samen de verantwoordelijkheid dragen voor het personeel en voor de veiligheid van Nederland. Spreker is dan ook benieuwd waar de centrales voor kiezen en hoort graag hun gezamenlijke reactie op het Groei Plan Defensie, dat hij per brief aan hen heeft doen toekomen.

AC

Voordat de heer Van Hulsen zijn reactie geeft op het voorstel Groei Plan Defensie van de staatssecretaris, wil hij eerst iets voorlezen: *“Defensie zal de komende jaren versneld een transitie doormaken die vanuit groei en ontwikkeling tot aanzienlijke verandering zal leiden in alle geledingen van de organisatie. Los daarvan zal in bepaalde gevallen ook sprake kunnen zijn van krimp door veranderde taken. Tempo maken is cruciaal. De kwaliteit en samenhang van de ontwikkeling in de defensieorganisatie dienen geborgd te worden. Daartoe hebben sociale partners een aantal aanvullende afspraken gemaakt.”* Dit is een citaat uit een AV-akkoord van enige jaren geleden, met de nadruk op ‘jaren’. Met andere woorden: Er is jaren geleden al onderkend wat de staatssecretaris net allemaal aangaf. Dan komt natuurlijk de vraag aan de orde wat partijen hieraan gezamenlijk kunnen doen. Daartoe is in datzelfde arbeidsvoorwaardenakkoord een aantal afspraken gemaakt. Conclusie van spreker –en dan zegt hij het genuanceerd- is dat daar nagenoeg niets mee gebeurd is. Alvorens in te zoomen op een aantal details in wat hij maar even het ‘groeidocument’ noemt, zou hij daarom in ieder geval van de staatssecretaris willen horen hoe deze denkt het bredere spectrum van afspraken die gemaakt zijn in te vullen. De voorzitter gaat ervan uit dat de heer Van Hulsen bijvoorbeeld doelt op de afspraak over het inrichten van expertisecentra. De heer Van Hulsen bevestigt dit, maar er staat nog veel meer in het betreffende akkoord, zo merkt hij op.

CCOOP

De heer Kropf onderstreept namens zijn eigen centrale te spreken, net als de andere centrales zullen doen. Een gezamenlijke reactie waar de staatssecretaris om vroeg, is niet gebruikelijk op dit moment. Spreker zegt zich allereerst te kunnen vinden in de terechte vraag van de heer Van Hulsen. Wat de CCOOP betreft ging dat inderdaad nog veel verder, want er stonden in het akkoord nog andere manieren om te kijken hoe partijen kunnen bijdragen aan het vullen, zoals met aanstellingsvormen en dergelijke. Het dienstjaar stond daar weer niet bij, dus ook daar zijn keuzes gemaakt waar de centrales minder bij betrokken zijn geweest.

Spreker wil tevens verwijzen naar een uitspraak die in het eerdergenoemde commissiedebat gedaan werd. De staatssecretaris heeft er aangegeven dat hij het huidige URD wil vervangen door het Groei Plan Defensie. Dit staat niet helemaal zo in zijn brief, maar is voor de heer Kropf wel een cruciaal element. Hij wijst erop dat het huidige URD nog steeds van toepassing is. Op 22 april jl. is afgesproken om de processtappen die in de 'Bijlage groei' beschreven zijn uit te voeren, exclusief de bijbehorende formats, voor een periode van 8 weken. Deze periode is voorbij, dus ligt nu een nieuwe vraag voor of er wel of niet iets gewijzigd wordt in een 'Bijlage groei' of een Groei Plan Defensie. Als dit niet het geval is, gaan partijen gewoon weer terug naar het URD.

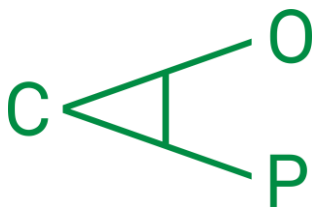
Spreker ziet daar ook niet zoveel problemen in. Het aantal plannen wordt vaak veel groter gebracht dan het in werkelijkheid is. Zo werd voor dit jaar eerder een aantal van 140 of 150 plannen geschetst, maar dat zijn er nu nog maar minder dan de helft. Aanstaande vrijdag is er wederom een io REO geannuleerd, wat recentelijk vaker is gebeurd. De heer Kropf meent dat hier een goede reden voor is, namelijk dat er steeds meer kwaliteit is, iets waartoe veelvuldig opgeroepen is. Daar wordt wel degelijk een slag in gemaakt, zo is te constateren. Als het over het inrichten van de expertisecellen gaat, wil spreker vooral ook herinneren aan de afspraak dat er driemaandelijks overleg zou plaatsvinden met de centrale coördinatiecel om te kijken hoe processen verbeterd kunnen worden.

Als er straks in tweede termijn gereageerd wordt op de brief van de staatssecretaris, zal de CCOOP wederom haar standpunt delen dat de bijlages in de 'Bijlage groei' een significante toevoeging zouden betekenen en zal erop blijven hameren dat deze juist door de eenduidigheid van stukken het proces op alle fronten versnellen. Voordat naar de tweede termijn wordt gegaan, meldt spreker alvast dat hij –en niet alleen hij, maar het hele team waarmee de CCOOP de voorbereiding heeft gedaan- een beetje kriebelig werd van het einde van de brief van de staatssecretaris. Daar staat: *"Graag kom ik met u tot overeenstemming over dit totaalvoorstel Groei Plan Defensie tijdens het SOD van 8 juli 2025."* Dit totaalpakket, al dan niet met de uitbreiding van de KSO's daarin begrepen, heeft de staatssecretaris tijdens de vorige SOD-vergadering meerdere malen voorgelegd. Als voorliggend voorstel weer een totaalpakket en een ondergrens is en de staatssecretaris weer overeenstemming wil bereiken over dit totaalpakket en dat voor hem nog steeds een ondergrens is, dan is er wat de CCOOP betreft nog steeds geen sprake van open en reëel overleg. De heer Kropf benoemt nogmaals dat de CCOOP bereid is om over ieder element in een voorstel te spreken, maar niet met dit pakket als ondergrens, mandaat of opdracht van de staatssecretaris in te zullen stemmen. Spreker wil hier op voorhand transparant over zijn.

ACOP

De heer Schuitema hoort de staatssecretaris praten over 'personeel centraal', 'respect voor het personeel' en dergelijke, termen waar men gelukkig van zou moeten worden. Spreker hoopt dat de staatssecretaris daarmee ook bedoelt respect voor de rechtspositie van het personeel te hebben. Verder heeft de staatssecretaris aangegeven behoud van personeel ook belangrijk te vinden. Dat lijkt spreker logisch, want de krijgsmacht dient gevuld te worden en dat begint bij het behoud van personeel. Wat hij in de diverse voorstellen van de staatssecretaris echter ziet is vooral dat er veel snelheid gemaakt moet worden (de opdracht die ook vanuit de Tweede Kamer gegeven wordt) en daartoe meer bestuurlijke vrijheid gezocht wordt, en minder tegenhang van de centrales. Het is in dit kader goed om te refereren aan de grootste vertrekreden van personeel bij Defensie, dat is namelijk de wijze waarop Defensie bestuurd wordt. De staatssecretaris zou zich af kunnen vragen of meer bestuurlijke vrijheid, meer ruimte om te besturen, wel de manier is om aan het behoud van personeel te werken.

CMHF

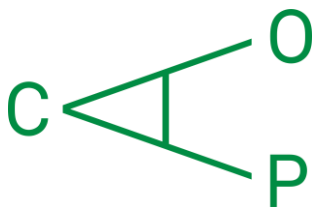
De heer Ten Berg heeft zijn spreektekst vooral voorbereid op de inhoud van de brief, dus deze bewaart hij even totdat de voorzitter reactie heeft gegeven op de vraag van de heer Van Hulsen. Spreker sluit zich aan bij deze vraag.

De voorzitter zal zelf op de vraag van de heer Van Hulsen ingaan, voordat hij de staatssecretaris weer het woord geeft. Spreker voelt zich namelijk nadrukkelijk verbonden met de connectie met het arbeidsvoorwaardenakkoord en wat daar eerder in is opgenomen. Hij heeft hier in de aanloop naar vandaag ook naar gekeken, waarbij hij eerlijk gezegd vooral gefocust geweest is op het inrichten van de expertisecentra, of kenniscentra. Hij zal mevrouw De Haan vragen om toe te lichten wat daarbij is uitgezocht, of dit proces adequaat verloopt. De heer Van Hulsen zal naar verwachting vervolgens nog andere aanvullingen hebben, die niet over de expertisecentra gaan.

Wat de heer Van Hulsen heeft geprobeerd neer te zetten is dat partijen samen iets moeten gaan doen, maar dat de brief in dat opzicht wat eenzijdig gekleurd lijkt en te veel toegespitst is op één onderwerp. Wat spreker betreft is het spectrum veel groter, oftewel het 'totaalpakket' omvat meer dan alleen de rol van Defensie en de centrales in het kader van het URD-traject. De voorzitter vraagt of er een ander voorbeeld te geven is, buiten de kenniscentra.

Als het gaat om reorganisatietrajecten is de analyse van de heer Van Hulsen dat het grootste deel van de gemiddeld 15 maanden niet in de interactie tussen Defensie en de centrales zit. Dit is wat in de presentatie met de kleurtjes, over het tijdsverloop bij een aantal reorganisaties, wordt weergegeven. Als er snelheid gemaakt moet worden, zal er in het traject dat daarvóór zit iets moeten gebeuren. Er zijn reorganisaties die heel lang geduurd hebben en de oorzaak daarvan zit in het voortraject, waar van alles gebeurt en er gerommeld en gerotzooid wordt. Spreker heeft nog steeds de hoop dat als er goed bijgehouden wordt wat er gebeurt, er deskundige mensen zijn die naar aangeleverde stukken kijken en noodzakelijke informatie gedeeld wordt, er heel veel tijdswinst geboekt zal worden. Bovendien zou de vraag zijn of dergelijke (hele) grote reorganisaties wel door de commandant ter plaatste gedaan moeten worden. Daar zou wellicht per definitie een stukje expertise aan gekoppeld moeten worden, zodat de commandant ontlast wordt als het gaat over de dingen waar hij zich eigenlijk beroepshalve niet mee bezig moet houden. Dat gaat dus verder dan de vraag of er 1, 2 of 3 BCO's moeten zijn of één generieke, waar deze gepositioneerd worden en dergelijke. Als de reorganisaties gemiddeld 15 maanden duren en bekend is dat er enkelen veel langer duurden dan dat, zijn er kennelijk ook reorganisaties die veel sneller doorlopen zijn. Een laatste observatie is dat partijen het afgelopen halfjaar ontzettend veel tijd zijn verloren aan uitgebreide discussies over groeidocumenten, maar dat de snelheid wel beduidend beter is dan in het verleden.

De staatssecretaris wil reageren op wat de heer Van Hulsen aangeeft, over de eenzijdigheid van de brief. Het punt dat spreker hierbij maakt is dat hij met de centrales al meerdere vergaderingen lang over het onderwerp in overleg is, dus de communicatie is over en weer geweest. Op verzoek in het voorgaand SOD heeft spreker duidelijk op papier gezet waar het uiteindelijk om gaat; dit wil hij als observatie neerleggen. Ten tweede denkt hij dat partijen in de kern hetzelfde zeggen, namelijk dat een ander stelsel gewenst is. De centrales geven aan dat er vooruitgang is geboekt maar processen lang duren. Het maakt de staatssecretaris niet zoveel uit waar dat dan aan ligt. Sterker nog, Defensie zit al jaren met de centrales aan tafel (ook onder zijn voorgangers) om dit proces te versnellen. Met vingerwijzen naar elkaar gaan partijen er volgens spreker niet uitkomen. Dat is waar hij richting de Tweede Kamer in het debat op heeft gereflecteerd, dat het best wel taai is. Hij legt nu met dit voorstel een doorbraak op tafel, waarbij het volgens hem om twee dingen gaat, namelijk om de personele aangelegenheden goed voor elkaar te hebben en te zorgen dat er niemand onder de kar komt. De vraag is iedere keer weer, en de staatssecretaris zal deze vandaag weer herhalen: Welke randvoorwaarden en waarborgen hebben de centrales nodig, wetende

dat de staatssecretaris het URD liefst op het ijs legt? Tot op heden heeft hij het antwoord op deze vraag niet kunnen destilleren.

De staatssecretaris wil nog een reflectie geven met betrekking tot de eerdere arbeidsvoorwaardelijke afspraken over kwaliteit. Hij heeft zelf ook bij een BCO aangesloten en met de io REO-voorzitters gesproken. Het is aan alle kanten helder dat er aan kwaliteit nog wel wat te doen is en spreker wil daarom best nog eens kijken naar wat er op het gebied van expertisecentra en dergelijke mogelijk is. Dat moet hij dan echter wel kunnen koppelen aan een ander stelsel waar partijen uiteindelijk mee aan de slag kunnen.

AC

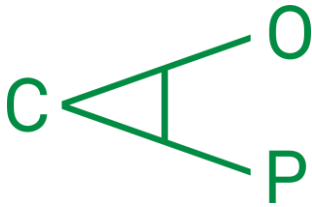
De heer Van Hulsen zegt nog niet te weten of hij een ander stelsel wil. Misschien is dat wel het geval en misschien komen partijen daar nog uit. Spreker heeft ook niet gezegd dat hij niet met de staatssecretaris wil spreken over zijn brief en de punten die daarin staan. Wat hij wel gezegd heeft is dat hij deze punten in een breder spectrum ziet. Als hij de woorden van de staatssecretaris nu zodanig moet begrijpen dat deze stappen wil zetten op de punten in zijn brief en de rest van het traject vaag blijft –zoals hoe arbeidsvoorwaardelijke afspraken worden nageleefd en een aankondiging dat partijen het daar ‘nog een keer over gaan hebben’- dan passen die twee elementen voor de heer Van Hulsen in ieder geval niet bij elkaar.

De staatssecretaris stelt dat dit ook niet is wat hij zegt. Spreker begint in zijn inbreng juist heel breed, misschien nog wel breder dan wie dan ook aan de tafel. Hij begint breed en vervolgens moeten er noodzakelijke veranderingen gerealiseerd worden. Hij spreekt op dagelijkse basis mensen in de organisatie die sneller willen kunnen reorganiseren, die willen dat de gereedheid omhoog gaat en dat ze zo snel mogelijk nieuwe spullen krijgen. Af en toe zijn een andere organisatievorm of andere functiebeschrijvingen nodig, en dat is niet omdat spreker dit wil maar enerzijds omdat de technologie zich zo hard ontwikkelt en anderzijds omdat het dreigingsperspectief aan het veranderen is. Dat is zijn punt. Hij wil de centrales tegemoetkomen en heeft daarom mede op verzoek van de centrales in het vorige SOD, duidelijk in een brief uiteengezet wat er precies op tafel ligt, deze brief 10 dagen van tevoren aangeboden en voor vandaag op de agenda gezet.

De heer Van Hulsen denkt niet dat er discussie is over de noodzaak om snelheid te maken, want volgens hem vinden beide kanten van de tafel elkaar daar volledig in. De discussie gaat erom of partijen dit samen gaan doen en dat ieder daarin een eigen bijdrage te leveren heeft. Dit betekent dat de centrales iets van de staatssecretaris verwachten als het gaat om het aandeel van Defensie en andersom mag de staatssecretaris iets van de centrales verwachten waar het hun aandeel betreft. Dit is wat spreker betreft onlosmakelijk aan elkaar gekoppeld.

ACOP

De heer Schuitema vindt het een beetje lastig dat de staatssecretaris af en toe van gedaante verandert, maar dat is nu eenmaal hoe het gaat. Deze hele discussie heeft spreker echter al een keer gevoerd. Het stelsel aanpassen, het URD dat knelt en voor verbetering vatbaar is en dergelijke, dat snapt hij allemaal, maar er is toen ook geconstateerd dat de kwaliteit van de reorganisatieplannen eerst verbeterd moest worden. Daartoe is afgesproken dat er expertisecentra zouden worden ingericht en dat er op het moment dat de kwaliteit op orde is gekeken zou worden naar de mogelijke verbeteringen van het URD. Nu hoort spreker de staatssecretaris zeggen dat hij op zich wel wil kijken of hij iets met de expertisecentra kan doen, maar dan wel gekoppeld aan het nieuwe stelsel en daarmee draait hij de volgorde om. Sterker nog, de staatssecretaris onderhandelt terug op een arbeidsvoorwaardenakkoord dat al getekend is en dat vindt spreker lastig. Hij gaat er eigenlijk vanuit dat de staatssecretaris dit niet zo bedoeld heeft, maar zo komt

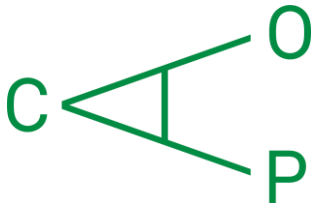
het wel over. Het gaat niet om vingerwijzen maar dit is een compleet bouwwerk van blokjes die in elkaar grijpen. Zonder de expertisecentra waarin de kwaliteit wordt verbeterd, hebben nieuwe plannen om de reorganisaties anders vorm te geven niet zo veel zin. “Ik wil wel even kijken naar wat ik met de expertisecentra kan” vindt de heer Schuitema een wel erg zachte uitleg van een afspraak die al 2,5 jaar geleden is gemaakt.

De voorzitter wil hier wel kort op reageren. Het is volgens hem niet zo dat Defensie terugkomt op een arbeidsvoorwaardelijke afspraak. Hij wil er wel op terugkomen, maar dan om te kijken of die afspraak voldoende geëffectueerd is en wat er vandaag de dag nou eigenlijk aan expertisecentra staat. Of dat robuust genoeg is, of daar voldoende kennis zit, of iedereen er dezelfde invulling aan gegeven heeft. Daar zou hij wel een moment voor willen nemen, om te kijken of de effectuering aan de verwachtingen voldoet of dat daar nog iets bij moet. Aan de kant van Defensie is dit nadrukkelijk in de voorbespreking aan de orde geweest en is het standpunt dat als Defensie daar tekort geschoten is, de bereidheid er zou moeten zijn om daar opnieuw naar te kijken. Dan moet wel eerst inzichtelijk zijn hoe de situatie nu is.

Wat betreft de koppeling tussen het een en het ander, is de voorzitter ervan uitgegaan dat de arbeidsvoorwaardelijke afspraak er al was op het moment dat de ambtsvoorganger van de huidige staatssecretaris het gesprek met de centrales over het URD opende. De heer Schilperoort wees er destijds direct op dat het bijzonder was dat de toenmalige staatssecretaris dat gesprek opende omdat er al een vehikel voor bestond, namelijk het technisch werkverband (TW URD). Dat was enige jaren daarvoor gestopt maar zou weer opnieuw opgestart moeten worden. Vanaf het moment dat het technisch werkverband het weer opgepakt heeft, hoeft de voorzitter geen vertaalslag meer te geven omdat een en ander redelijk recent verlopen is en de overlegdeelnemers dat nog weten. Het onderwerp was dermate belangrijk dat het op een gegeven moment in het SOD werd geagendeerd met de huidige staatssecretaris, en daar zijn op een zeker moment ook de 4 punten ter sprake gekomen.

Wat betreft de brief die voorligt slaat de voorzitter enigszins aan op wat de heer Kropf over de slotzin zei. De voorzitter wil benadrukken dat er met ‘totaalvoorstel’ niets anders bedoeld werd dan wat Defensie eerder op het onderwerp ingebracht heeft, zowel in de werkgroepen als in het SOD, te bundelen in een brief. Dit was mede op verzoek van de centrales, om concreet voor te leggen wat er nou precies gevraagd werd. Dat de 4 punten (of 5) zich in een bredere context bewegen en Defensie bereid is om naar allerlei flankerende onderwerpen te kijken, waaronder de expertisecentra, is evident. Defensie heeft de brief niet bedoeld als afbakening, om het daarbuiten nergens over te willen hebben.

De heer Schilperoort zegt dat het niet zo is dat zijn centrale niet inhoudelijk wil kijken naar de brief die gestuurd is en de punten die daarin staan. Wat voor de ACOP echter ingewikkeld is, is dat de brief zich precies op dat ene element van reorganisaties richt dat voor de centrales zowat het belangrijkste punt is, namelijk de algemene personele aspecten, de rechtspositie van hun leden en een gedegen borging daarvan. De reden dat in het verleden de afspraak gemaakt is dat eerst de bedrijfsvoering op orde gemaakt moest zijn, had alles te maken met kwaliteit. Helaas moeten de centrales in BCO's nog steeds constateren dat dit nog steeds niet voldoende op orde is. Dan wordt het wel erg lastig om een stap te zetten, om het allemaal maar los te laten en erop te vertrouwen dat het goed komt. Daar zit volgens hem het grootste probleem. Spreker is best bereid om over het plan te praten, maar is het met de heer Kropf eens dat dat niet mogelijk is als het uitsluitend het totaalpakket is waar ‘ja’ tegen gezegd kan worden. Hij is bereid om op alle punten in te gaan om te kijken of partijen elkaar kunnen vinden. Bij sommige punten heeft hij daar goede hoop op en bij andere punten zal er een vervolg aan vast zitten. Hij benadrukt nog maar eens dat dit plan géén vervanging is van het URD. Reorganiseren is meer dan alleen de groeiplannen, er gebeurt veel meer dan alleen maar uitbreidingen.

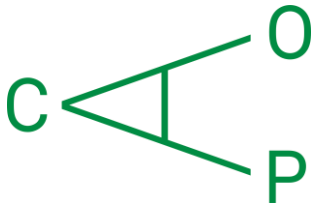

Volgens de staatssecretaris brengt de heer Schilperoort het nu alsof er nieuwe dingen in de brief staan. De 'Bijlage groei' is in het werkverband opgesteld, deze is uitonderhandeld, over een aantal zaken zijn partijen er niet tot in detail uitgekomen, daar is tot twee keer toe inhoudelijk in een SOD over gediscussieerd, voor de centrales was onduidelijk wat er precies op tafel lag, dat heeft spreker netjes op een rijtje gezet en toegestuurd. Hij hoort de heer Schilperoort nu zeggen dat hij eerst weer over de punten wil praten voordat hij überhaupt mogelijk akkoord zou kunnen gaan, maar dat is precies het proces dat de afgelopen 6 à 7 maanden doorlopen is. Wat hij ook hoort is dat een breder verband beschouwd dient te worden, maar dat is exact wat de staatssecretaris zelf ook wil. Hij wil dit plan met de centrales afregelen zodat een volgende stap genomen kan worden. Hij wil de doorkijk gaan maken naar een nieuw arbeidsvoorwaardenakkoord dat straks gesloten moet worden, naar een rechtspositie die recht doet aan een vernieuwde positie van reservisten, hij wil bespreken hoe de arbeidsproductiviteit omhoog gebracht kan worden op een manier die prettig voor de medewerkers is en ruimte biedt voor volledige ontplooiing. Dát zijn de gesprekken waar de staatssecretaris met de centrales naartoe wil, maar dat betekent wel dat er op een gegeven moment zaken afgekaart en afgerond moeten worden. Ook op het gebied van kwaliteit, expertisecentra en dergelijke wil hij echt wel een beweging maken.

De heer Schilperoort had het over bedrijfsvoering en algemene personele aangelegenheden. De bedrijfsvoering is aan de staatssecretaris zelf en wat de algemene personele aangelegenheden betreft, waar de centrales over gaan, zitten partijen aan deze tafel met elkaar in overleg. Het punt dat de staatssecretaris wil maken is dat alles in de huidige context niet sequentieel gedaan kan worden maar tegelijkertijd met elkaar ontwikkeld moet worden. Hij zal niet eerst allerlei maatregelen gaan nemen terwijl de centrales uiteindelijk bepalen wanneer de kwaliteit dan voldoende is. Er staat een hoop onder druk, er moet heel veel gebeuren, maar ondertussen is een en ander zo ingeregeld dat er allerlei werkverbanden, technische werkverbanden, escalatiezaken, waslijsten met Excelbestanden die ingevuld moeten worden enzovoort zijn. De centrales moeten de lijsten vervolgens weer controleren en daar zal best eens een keer een fout in worden gemaakt, wat spreker zich goed kan voorstellen. Het gaat voor de staatssecretaris niet werken als de centrales zeggen dat eerst de kwaliteit op orde moet zijn en die kwaliteit vanuit de kant van de centrales beoordeeld wordt en dat als er een keer een BCO vorig jaar of het jaar daarvoor mis is gegaan, dat dan een reden is om er niet mee door te gaan. Partijen zullen echt parallel stappen moeten zetten. De staatssecretaris wil het groeiplan heel graag doorzetten omdat hij denkt dat dat in het belang is van beide kanten van de tafel, maar het allermeeest nog van de mensen die er niet zijn en door beide kanten van de tafel vertegenwoordigd worden. Hij wil doorbewegen, naar volgende dossiers om af te kaarten. Daar heeft iedereen iets aan: Defensie, de centrales, het defensiepersoneel, Nederland en uiteindelijk ook de bondgenoten.

CCOOP

De heer Kropf hoort steeds meer dingen die hem –netjes gezegd- enigszins verbazen. Om te beginnen gaat hij niet applaudiseren om misschien iets te krijgen wat al eerder is afgesproken. Defensie heeft simpelweg invulling te geven aan een staande afspraak tussen de sociale partners. Dat is dus geen bedrijfsvoering. De centrales hebben zich bereid getoond om op verzoek van Defensie iedere drie maanden specialisten aan tafel mee te laten praten om de kwaliteit omhoog te brengen. Dat is niet omdat de centrales de kwaliteit willen bepalen maar omdat er **gezamenlijk** geconstateerd is dat er echt een verbeteringslag gemaakt moest worden. Spreker ziet de kwaliteitsslag langzaam landen en vindt dat er wat gemakkelijk voorbij gegaan wordt aan het gegeven dat er steeds meer (schriftelijk) afgedaan kan worden. Een voorstel van 150 plannen per jaar is momenteel naar 60 gegaan, dat is 1,5 per io REO. Er worden ook io REO's geannuleerd omdat er geen stukken zijn of omdat de stukken netjes schriftelijk afgedaan konden worden. Dat komt omdat er echt geleerd wordt en dit wordt volgens spreker gebagatelliseerd.

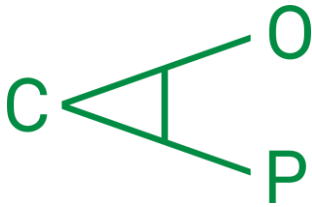

De heer Kropf hoort de staatssecretaris zeggen dat hij eerst even wat voorligt wil binnen halen omdat hij daarna over andere dingen wil praten. Net als de vorige keer heeft hij er wel beeld bij dat de staatssecretaris snel door wil en last heeft van wet- en regelgeving en van de bonden, maar hij denkt niet dat dit de manier is waarop partijen samen die slag gaan halen. Spreker maakt zich hier best wel wat zorgen over. Het is ook niet zoals de staatssecretaris benoemde, dat de centrales de vorige keer gevraagd hebben om de dingen op te schrijven omdat zij het niet begrepen, want de staatssecretaris heeft zijn vraag wel tien keer herhaald. De centrales hebben daar echter om verzocht omdat er geen voorstel lag waar zij zich op hebben kunnen voorbereiden, want zo werkt immers het overlegmodel. Net als in de Kamer geldt in het overleg het principe van democratie en daar hoort bij dat er hoor en wederhoor plaatsvindt en dat afspraken worden gerespecteerd. De collega van de ACOP sprak over terugonderhandelen en daar heeft de heer Kropf ook wel beeld bij. Hij vindt het eigenlijk jammer dat er hier een zaal vol kundige mensen zit, die hun tijd en moeite zijns inziens beter kunnen besteden aan het versnellen dan aan twintig keer aanhoren waarom het Groei Plan Defensie beter is dan het URD of welke versie dan ook. Volgens spreker moet het gaan om resultaat behalen en doelen bereiken. Daar zit de winst en daar heeft de achterban daadwerkelijk iets aan, niet aan nog 6 SOD's om te kijken of het hele pakket kan worden binnengehaald. De heer Kropf is bereid om over elk voorstel te praten maar niet wanneer iedere keer gezegd wordt "Dit is het summum" en dat als dit geregeld is, er misschien iets gedaan wordt dat al in 2021 is afgesproken. De voorzitter had het over het onderzoeken of die afspraak op de juiste manier geëffectueerd is en dergelijke, maar de vraag stellen is in deze het antwoord geven. Er wordt namelijk niet iedere drie maanden overlegd met alle expertisecentra per defensieonderdeel en een escalatiecel daarbij, om te kijken of er geprioriteerd moet worden. Er kan dus moeilijk iets geëvalueerd worden dat niet bestaat.

ACOP

De heer Schuitema heeft de staatssecretaris vandaag voor de tweede keer horen zeggen dat hij eerst het proces wil aanpassen voordat hij aan de kwaliteit wil gaan werken. Bij de eerste keer heeft spreker de staatssecretaris erop aangesproken en een 'escape' geboden door te vragen of hij het echt zo bedoeld had. Nu hij het voor de tweede keer herhaalt, gaat de heer Schuitema ervan uit dat de staatssecretaris dit wel degelijk zo bedoeld heeft. Spreker moet dan toch constateren dat er sprake is van een breuk met hetgeen in het arbeidsvoorwaardenakkoord op papier gezet is. Daarbij zou eerst aan de kwaliteit gewerkt worden voordat het proces met betrekking tot reorganisaties onder de loep zou worden genomen. Spreker gaat iets doen wat voor hem persoonlijk redelijk uniek is, en dat is een derde kans bieden. Hij wil nu echt graag weten wat de staatssecretaris bedoelt: Wil hij nou wel of niet eerst aan de kwaliteit werken voordat hij bereid is de processen aan te passen? De staatssecretaris kan wel zeggen dat hij de dingen niet allemaal tegelijkertijd kan doen en dat hij haast heeft, maar als het om de kwaliteitsverbetering gaat heeft hij intussen 2,5 jaar tijd verbrand; zo simpel is het. De afspraak staat al een tijdje. De staatssecretaris hoeft het niet allemaal tegelijk te doen, maar had het al 2 jaar kunnen uitvoeren.

De staatssecretaris reageert. Hij heeft de heer Kropf horen zeggen dat er juist op het gebied van kwaliteit langzaam vooruitgang wordt geboekt. Daarnaast wil de staatssecretaris wel degelijk invulling geven aan de kwaliteitsslag, maar dit is wellicht niet datgene wat de centrales beoogden te bewerkstelligen. De staatssecretaris meent niet onder druk gezet te hoeven worden en herhaalt nog eens wat hij heeft gezegd, namelijk dat de tijd veranderd is en zaken lineair achter elkaar zetten niet het gewenste resultaat zal leveren. Er zal op verschillende lijnen tegelijkertijd, parallel aan elkaar, bewogen moeten worden. Defensie is dus wél bezig met kwaliteit en spreker krijgt ook van een aantal deelnemers aan de tafel terug dat er in dat verband wel degelijk succes wordt geboekt. Hij erkent dat er nog kansen zijn om winst te boeken en dat er ook een deel bij Defensie ligt. De staatssecretaris is echt wel welwillend om daarmee aan de slag te gaan. In het format waar partijen in zitten heeft de staatssecretaris echter wel eens iets neergelegd en er vervolgens niets voor terug gekregen, dat werkt aan de kant van de centrales net zo dus dit zal hij niet meteen doen maar er zijn wel degelijk mogelijkheden voor. Wat de staatssecretaris niet zegt is dat hij

processen vooropstelt, boven kwaliteit, en dat hij hiermee een breuk heeft met de afspraken die hij in het verleden met de centrales heeft gemaakt.

De voorzitter zou graag de vergadering kort schorsen, om de volgende reden:

Partijen voeren open en reëel overleg. Daarom heeft hij eerder onderstreept dat het woord 'totaalvoorstel' in de brief niet bedoeld werd als 'eindbod' of woorden van die strekking. Dat zijn woorden die niet naar succes leiden en daar wil Defensie ook ver van wegblijven. Defensie wil de discussie ook zeker in de breedte voeren.

Partijen komen nu op het punt waarbij de heer Schuitema aangeeft dat de afspraak 'eerst de kwaliteit, daarna de processen' is. Wat er in het AV-akkoord staat, staat in het AV-akkoord en Defensie heeft daar zo goed mogelijk uitvoering aan gegeven. Spreker heeft vanochtend nog het gehele archief omver getrokken om te inventariseren wat er aan geld, vte'n en dergelijke is geïnvesteerd is geworden. Hij had dit vandaag willen toelichten maar het lijkt hem goed om dat op een ander moment te doen.

Vervolgens is er met de vorige staatssecretaris erbij gezegd dat er toch ook naar het URD gekeken zou worden en dat daar een weg voor was: het TW URD. Dat pad is uitgelopen en heeft na een jaar niet tot succes geleid.

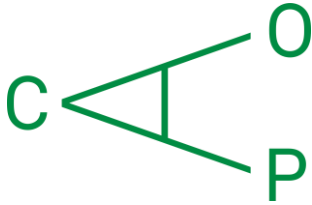
Toen hebben partijen besloten het op een andere manier te proberen, met de groep van specialisten en daar is de 'Bijlage groei' uitgekomen. De voorzitter heeft daarover in persoon en per brief aangegeven dat hij het een stap in de goede richting vindt, de verbetering ziet maar dat hij het er op een aantal punten nog niet mee eens was. Daarover heeft hij het gesprek met de centrales geprobeerd te voeren, wat niet gelukt is in de zin van dat er nog verandering gekomen is in de punten die hij toen in het overleg gebracht heeft. Dit zijn overigens dezelfde 4 punten die vandaag voorliggen.

De heer Schilperoort onderbreekt de voorzitter op dit punt omdat hij wil markeren dat de groep specialisten nog niet klaar was na het opleveren van de 'Bijlage groei'. Dit wordt door de voorzitter beaamd, er was sprake van een gefaseerde aanpak waarbij er eerst naar de 'Bijlage groei' gekeken zou worden en het eindpunt een al dan niet gereviseerd URD zou zijn.

De voorzitter vervolgt. Over de 'Bijlage groei' heeft hij aangegeven nog een aantal dingen nodig te hebben die hij belangrijk vindt, dat waren de 4 punten. Hier is in de werkgroep over gesproken maar dat heeft niet tot aanpassing geleid. Op een gegeven moment is het naar het SOD-niveau getild en is op dit niveau verzocht om de dingen nog eens onder elkaar te zetten zodat er een formeel voorstel voorligt.

Waar de voorzitter nu mee worstelt –vooral in het licht van open en reëel overleg– is op welke manier er overleg over de 4 punten gevoerd kan worden zonder dat er steeds een randvoorwaardelijkheid aan vastzit, waar de voorzitter het nog niet over kan hebben. Het TW-traject is uitgelopen, de groep specialisten is afgelopen, het is in de werkgroep geagendeerd, in het SOD geagendeerd, in het SOD nog eens op papier gezet en nu het moment er is dat hij samen met zijn mandaatgever, de staatssecretaris, het gesprek erover wil voeren blijkt er weer een nieuwe randvoorwaardelijkheid op te duiken, dat eerst de kwaliteit moet deugen voordat partijen het hierover kunnen hebben. De voorzitter weet zeker dat de centrales dit niet zo bedoelen maar het is wel waar de voorzitter nu mee zit. Hij vraagt zich af op welke manier hij het proces nu op een goede manier aan kan lopen.

De heer Schilperoort wil hier wel even op reageren want hij vermoedt dat een en ander voortkomt uit de reactie van de staatssecretaris toen spreker aangaf dat hij bereid was om inhoudelijk over de punten in de brief te praten. De reactie van de staatssecretaris was dat er al 5 maanden over gesproken is en hij er niet nog een keer over wil praten. Dan komt spreker op een punt dat de heer Kropf ook benoemde, van slikken of stikken. Er wordt gedaan alsof de centrales steeds terugkomen op eerdere gesprekken maar spreker is de vorige keer expres op al die punten ingegaan. Hij wil namelijk wel over die punten praten, maar is het

niet met alles eens dat in het voorstel is opgeschreven. Hij vindt de opstelling van de staatssecretaris wel lastig, van “Ik leg je nog één keer uit wat er staat en wat het moet worden, en dat is het”. Open en reëel overleg betekent in de optiek van spreker ook dat de centrales op een document in kunnen gaan en kijken naar welke elementen er bovenop de ‘Bijlage groei’ nog wel ingevoerd kunnen worden, waar zij het dus wel over eens kunnen worden. Er zitten dingen in waar zijn centrale het niet mee eens is en dat heeft hij al meerdere keren laten blijken. Dit betekent niet dat hij het met niets in het voorstel eens is. Over de punten die voor de ACOP te ver gaan, wil spreker gewoon een gesprek kunnen voeren.

De heer Schuitema wil nog even iets wegnemen. Het is niet zijn bedoeling om eerst de kwaliteit binnen te halen voordat er over het voorstel verder gesproken kan worden. Wat de voorzitter zei, dat hij eerst het proces ziet veranderen en daarna de kwaliteit, wekt wat irritatie. Kennelijk heeft de staatssecretaris dit niet zo bedoeld, dus kan er wat spreker betreft gewoon naar het document gekeken worden. Het is een lange weg op deze manier, zo erkent hij, maar dat is in dit geval niet altijd de keus van de centrales geweest.

De heer Ten Berg heeft van tevoren aangegeven zich bij de collega's van het AC aan te sluiten als het gaat om het beschouwen van het bredere perspectief. In het kader van de voortgang zou hij vandaag echter ook discussie willen voeren over de inhoud van de brief, zodat daar niet te veel vertraging bij wordt opgelopen.

De voorzitter schorst de vergadering.

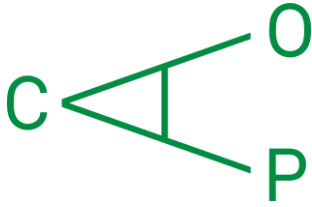
SCHORSING 15.00-15.20 UUR

De voorzitter hervat de vergadering. Hoewel wellicht gebruikelijk is dat degene die een schorsing verzocht na de schorsing een standpunt naar voren brengt, wil de voorzitter dat nu niet doen. In plaats daarvan wil hij, zoals voor de schorsing kort besproken, de centrales vragen om inhoudelijk in te gaan op de brief die Defensie gestuurd heeft. De voorzitter heeft aangegeven dat hij het best moeilijk vindt om het daadwerkelijke overleg over de 4 punten te voeren, maar daar hoort wel bij dat de centrales een inhoudelijke reactie geven op de brief die Defensie aangeboden heeft.

CMHF

Spreektekst van de heer Ten Berg:

“Voorzitter, allereerst willen we onze dank uitspreken dat u met uw brief van 24 juni 2025 over Groeiplan Defensie een overzicht geeft over de punten waarin u denkt versnelling te kunnen halen. Dit biedt in ieder geval houvast om met u het gesprek hierover aan te gaan. De brief geeft ook argumenten aan waarmee u denkt versnelling te kunnen bereiken. Want dat versnelling noodzakelijk is, daar hoeft u ons niet van te overtuigen. Waar wij van mening over verschillen is de wijze waarop die noodzakelijke versnelling behaald kan worden. Echter door de discussie daarover te voeren, creëren we paradoxaal op zichzelf weer een vertraging. Dat is niet onze intentie en mag ook niet de bedoeling zijn. Toch wil ik u kort op alle vijf van uw voorgestelde punten in ieder geval nog eenmaal onze zienswijze geven. Allereerst omdat wij niet op alle punten overtuigd zijn dat het ook daadwerkelijk versnelling op gaat leveren. Daarnaast hebben wij altijd aangegeven zorgvuldigheid een belangrijk gegeven te vinden. Het gezegde “waar gehakt wordt vallen spaanders” is wat ons betreft niet van toepassing. Groei en versnelling zijn van groot belang, maar wij zien behoud van mensen als de belangrijkste force multiplier om dat doel te bereiken. Vooral omdat behoud, desnoods als reservist, een hele belangrijke pijler zou moeten zijn. We groeien nu, maar lang niet zo snel als u wenst. En dat betekent de nadruk op zaken die in het centrum van uw invloedssfeer liggen. Behoud onder fantastische arbeidsvoorwaarden, en daar kunt u komend jaar weer wat meer vertrouwen kweken.

Onze interpretatie van uw brief is namelijk dat u ons vraagt u bijna blindelings te vertrouwen. En dat willen we natuurlijk graag kunnen doen, maar wellicht begrijpt u echter onze kritische houding hierover, want wij zien toch vrijwel dagelijks mensen waarbij dat vertrouwen door de organisatie geschaad is.

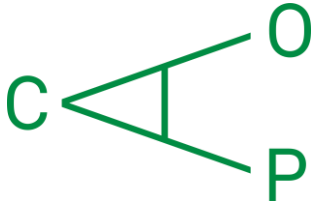
Dat gezegd hebbende, is het ook belangrijk om een spiraal af toe te doorbreken. Dus laten we voor het gesprek over groeiplannen defensie nu wel eens u het vertrouwen geven dat nodig is. Hopelijk mogen wij er dan op vertrouwen dat u ook openstaat voor onze argumenten waarom wij denken dat niet alle stappen die u voorstelt versnelling gaan opleveren en belooft u ons vertrouwen in de komende periode.

Allereerst het beleidsvoornemen, in uw brief geeft u aan dat het beleidsvoornemen op zichzelf wordt geschrapt, en dat de eerste zes hoofdstukken van het reorganisatieplan dit vervangen. Want ons betreft is dit een semantische discussie. De essentie is dat de medezeggenschap op tijd betrokken is. Wij denken dat de naam van het beleidsvoornemen dit het beste dekt, omdat het tot een besluit nog een voornemen blijft. Wanneer u de eerste zes hoofdstukken van een reorganisatieplan een beleidsvoornemen noemt, dan is dat hetzelfde effect. Maar nogmaals, dit is een semantische discussie, als u denkt dat het oplossen van een semantisch probleem tot versnelling leidt, dan maken wij daar geen halszaak van. In uw brief geeft u in ieder geval aan dat de medezeggenschap in de studiefase betrokken is, dat is voor ons afdoende.

Ten tweede het piepen. Ik heb eerder aangegeven dat het belangrijk is om een spiraal te doorbreken. Een reden waarom wij eerder aangegeven hebben het piepen als nieuwe norm te introduceren geen handige zet is, ligt in de kwaliteit van veel plannen die we tot nu toe hebben gezien. Maar u vraagt ons om vertrouwen, dan is dit wel een maatregel die in die lijn ligt. Dus wij willen hier wel aan meewerken. Wel een kleine kanttekening, in uw voorstel geeft u aan dat indien nodig Defensie aanpassingen doet en ter kennisname aanbiedt aan de WG REO. We zouden graag zien dat daar ook de mogelijkheid ligt ter behandeling in de WG REO.

Ten derde de BCO REO zoals u deze nu voorstelt. Als wij dit voorstel goed lezen dan lijkt het anders dan dat u tot nu toe heeft gedaan. Vandaar dat wij het prettig vinden dat het nu op papier staat. Wat voor ons namelijk essentieel is, is het moment van deze BCO REO. Het leek bij eerdere discussies er namelijk op dat er een soort vangnet achteraf zou komen. Dus iemand die na een reorganisatie, voor ons na de DBGE dus, kon reclameren dat hij of zij geschaad is. Dat past namelijk in de lijn van de BCO AV. Echter zoals wij het voorstel nu lezen is het een BCO REO voor de DBGE, wij trekken die conclusie omdat het over heroverwegingen gaat. Die kunnen alleen vooraf worden behandeld. Het moment van een BCO REO is voor ons cruciaal omdat wij hier niet mee kunnen gaan met "waar gehakt wordt, vallen spaanders", zeker als het echt niet nodig is. Daarnaast is dus uw voorstel om met één BCO te gaan werken voor alle reorganisatietrajecten binnen de context van de eerder gevoerde discussie over de breedte. Wat ons betreft is dat bespreekbaar. Mocht dat niet de intentie zijn van uw voorstel dan zou u kunnen overwegen om het voor groeiplannen een BCO GPD te noemen en de reguliere reorganisaties onder het huidige regime van BCO per OPCO.

Het vierde en het vijfde punt pak ik in één keer mee. Dit om ook versnelling in mijn verhaal aan te brengen. O-freeze en KSO zijn wat ons betreft belangrijke aspecten als het gaat om het op orde te houden van de IST. Wij zien bij plannen, of het nu groeiplannen of klassieke plannen zijn, te veel erfenissen uit het verleden meegezeuld worden. Juist de O-freeze en beperkte KSO dragen eraan bij dat plannen een goede start kunnen maken. Het is dus niet zozeer in ons belang dat u daar grip op houdt, maar vooral in uw eigen belang. Wat wij zien is dat u op dit punt heel veel ruimte vraagt voor flexibiliteit en dat is begrijpelijk. U heeft natuurlijk heel veel geërfd, maar dat maakt het nu niet minder uw probleem. Wat wij niet zien is hoe u dan de greep op uw eigen organisatie houdt. Op een gegeven moment loopt u het risico dat u zelf door de

bomen het bos niet meer ziet. Wellicht kunt u op dit punt terugkomen door aan te geven hoe u grip wil houden.

Tenslotte viel ons op dat u in uw brief nu ook alle ambitie heeft laten varen om toe te werken naar een vernieuwd URD. Dus ik zet het even bewust scherp weg. Voor alle reorganisaties die niet vallen onder de definitie uitbreiding zoals verwoord in uw brief van 24 juni, vallen onder het regiem van het huidige URD. Reorganisaties die wel vallen onder diezelfde definitie in het door uw voorgestelde GPD. Dan rest alleen nog het vraagstuk wat te doen bij discussie of een reorganisatie onder de definitie valt of niet. Zoals eerder aangegeven vragen wij om de mogelijkheid om bij piepen ook stukken ter behandeling in de WG REO. Voor ons is het meest waarschijnlijke scenario dat dit nodig is, precies deze. Wanneer u die mogelijkheid biedt dan kunnen we instemmen met uw voorstel met een kleine tip met onze "vakvereniging-pet" op. Als uw versnelling slaagt dan groeit u het hardst waar de vertraging georganiseerd wordt. Neem dat alstublieft mee in uw overwegingen. Bureaucratie is geen gevechtskracht."

ACOP

De heer Schilperoort zal niet alles herhalen. Met name op het punt dat collega Ten Berg maakte, dat dit niet als eindstation beschouwd wordt, zit de ACOP er hetzelfde in. Zijn centrale ziet hetgeen voorligt echt als een verdere uitbreiding van de eerder opgeleverde 'Bijlage groei', waar nog aanpassingen aan gedaan kunnen worden om het proces van groei nog wat te versnellen en wat de ACOP betreft volgt er daarnaast nog altijd een volledig geactualiseerd URD.

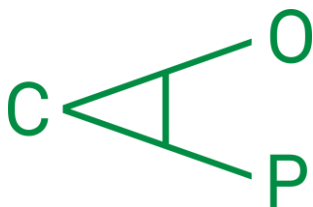
Definitie uitbreiding

Spreker wil ten eerste naar de definitie 'uitbreiding' gaan, want daar zitten twee dingen in waar hij verduidelijking bij nodig heeft om te kunnen zeggen of er op dat punt beweging mogelijk is of niet. In de laatste zin staat: *"De wijziging betreft voornamelijk nieuwe functies dan wel uitbreiding van bestaande functies."* Tot op heden is afgesproken dat het vooral gaat om functies met een code 1, 2+ of 3 en spreker vraagt zich af wat er met 'voornamelijk' wordt bedoeld. De ACOP heeft er best beeld bij dat er een situatie kan ontstaan waarbij een bestaande functie die normaal gesproken een code 1 krijgt, door een functieherwaardering een code 4 en code 3 kan krijgen. Als dit incidenteel gebeurt is het echt niet zo dat de ACOP zal zeggen dit niet meer als groei te zien en dat het uitgebreide traject gelopen moet worden (dit is in de huidige situatie ook zo). Als 'voornamelijk' echter betekent dat er meerdere codes 3 en 4 in zitten waarbij ook structuren wijzigen, is de definitie wat de ACOP betreft te ruim.

Verder slaat de heer Schilperoort aan op de zinsnede *"die nodig is om een nieuwe taak uit te kunnen voeren"*. Zoals het er nu staat, kan dit ook slaan op een heel nieuw vliegdekschip aanschaffen voor de organisatie. Als hier bedoeld wordt dat er binnen een in te kaderen eenheid ook nog iets nieuws moet gebeuren, en het betekent dat er vooral meer van hetzelfde gemaakt wordt, heeft dat een andere duiding dan dat er staat dat de organisatie of een deel daarvan verandert omdat Defensie een nieuwe taak gaat uitvoeren. Dat zou namelijk zelfs het bouwen van een heel nieuw krijgsmachtdeel kunnen zijn, zegt spreker enigszins gechargeerd. De ACOP vindt dit dus erg ruim geformuleerd en zou graag meer beeld hebben waar de grenzen liggen.

Studiefase

Met betrekking tot de studiefase werd door zijn collega het beleidsvoornemen ook al genoemd. Spreker vindt nog altijd dat er ergens een start moet zijn en denkt dat dit het beleidsvoornemen moet zijn, maar dit is wat de ACOP betreft niet het meest essentiële. Het meest essentiële is dat er een start is. Zolang er geen rechtsgevolgen aan zitten, zit hier geen groot knelpunt. De ACOP zou hier wel opnemen dat de MC niet 'informeel betrokken' maar gewoon in een vroeg stadium betrokken wordt, want dit levert versnelling op.

Besluitvormingsfase

Ten aanzien van het piepbrievenverhaal (stap 3) heeft spreker vorige keer gezegd er niet enthousiast over te zijn omdat hij vreest dan de hele tijd piepbrieven te moeten sturen. Dit is echter geen halszaak, de ACOP kan erin meegaan maar de vraag is dan alleen of een pieptermijn van 10 dagen voldoende is. Er kan meer tijd nodig zijn, zeker als er aan de voorkant niet met elkaar over gesproken is. Hij sluit zich aan bij wat de heer Ten Berg zei, dat er meer ruimte moet zijn om ook stukken ter behandeling aan te bieden.

Implementatiefase

Over stap 2, gekoppeld aan wat eronder staat dat er een soort BCO-structuur à la BCO AV wordt ingericht, vraagt de heer Schilperoord of er nog steeds geclusterd zal worden per reorganisatietraject, of dat gewoon alles wat per week binnenkomt (verschillende trajecten) wordt behandeld. In het verlengde daarvan is de vraag of dat te bemensen valt.

‘Eenduidige afdoening’ lukt alleen als er een model gemaakt wordt waarbij steeds dezelfde spelers aan tafel zitten. Als het volume groot is en er ook steeds van het ene naar het andere OPCO wordt geflitst, wordt het wel ingewikkeld. Dan heeft de ACOP toch de voorkeur om met de juiste formats te gaan werken, zoals de vorige keer is voorgesteld bij de ‘Bijlage groei’.

Met betrekking tot de O-freeze stelt de ACOP dat deze inderdaad noodzakelijk is, omdat anders de vreemde situatie ontstaat dat terwijl het reorganisatietraject van de eenheid nog gaande is, er allerlei KSO's kunnen worden aangemaakt waarbij die eenheid alweer wordt gewijzigd.

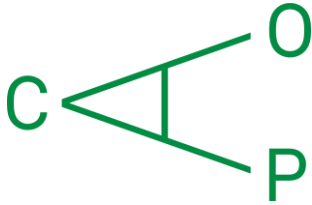
KSO

De vraag die de ACOP bij het ophogen van het aantal heeft is of hierbij alleen codes 1, 2+ en 3 aan de orde zijn, of dat het ook over codes 4 en 2- gaat. Indien dit laatste het geval is, is het voor de ACOP een onbegaanbaar pad. Dat gaat namelijk per definitie om algemene personele aspecten en personele gevolgen. Spreker heeft op zich wel beeld bij het ophogen van het aantal, maar niet tot dit niveau.

AC

De heer Van Riel heeft de volgende opmerkingen:

- Pagina 1: Dat het URD stamt uit een tijd waarin Defensie kromp is niet helemaal waar. Het URD bestaat namelijk al wat langer en het is alleen de BCO-procedure die in 2011 is aangepast vanwege de grote bezuiniging van €1,2 mrd. van destijds.
- Pagina 2: Met betrekking tot de doorlooptijd is in het overzicht dat spreker gestuurd heeft te zien wat de doorlooptijd straks wordt. Dat gaat zijns inziens niet veel opleveren; als het nu 15 maanden is zal dat straks misschien 14 maanden zijn.
- Bij de definitie ‘uitbreiding’ heeft ook het AC meer genuanceerde duiding nodig.
- Met betrekking tot de besluitvormingsfase vindt het AC het nog te vroeg om met de piepbrief te gaan werken. Als de kwaliteit op termijn omhoog gaat wil het AC dit best nog eens heroverwegen, maar het is voor dit moment iets te vroeg om naar deze methodiek over te gaan.
- Pagina 3: Inzake de BCO-structuur is de BCO REO waar Defensie naar neigt inderdaad voor de DBGE, maar het gaat alleen over heroverweging dus alleen BCO-2. Blijkbaar heeft Defensie het idee dat de BCO-3 helemaal op orde is, maar bij DMI bijvoorbeeld zaten er in de BCO 168 omissies die allemaal betrekking hadden op de rechtspositie. Op het gebied van rechtspositie heeft Defensie de zaken dus nog niet op orde en dat heeft weer met de veelbesproken kwaliteit te maken.
- De O-freeze loslaten kan betekenen dat in een groeiplan waar codes 1 in staan een KSO functie weggaat waardoor het een 2- wordt en wettelijk gezien afspiegeling moet plaatsvinden. Dan kan het zelfs zo zijn dat er tegen bestaande regelgeving ingegaan wordt, dus is dit eigenlijk geen optie.

- Pagina 4: Met betrekking tot de automatiseringsslag kan de heer Van Riel alleen maar aangeven daar een groot voorstander van te zijn. Voordat er geautomatiseerd kan worden moet er eerst gestandaardiseerd worden. Hier zouden de bijlagen die eerder al zijn bedacht voor ingezet kunnen worden, maar iets anders is ook prima. Automatisering daarvan zal de kwaliteit in ieder geval zeker ten goede komen.
- Met betrekking tot de KSO's sluit spreker zich aan bij wat zijn collega hier al over zei. Er gebeuren vaak zaken waarbij de rechtspositie van medewerkers geschonden wordt. Om het aantal direct naar 50 te brengen is echt een brug te ver. Het aantal kan verhoogd worden maar daar horen dan randvoorwaarden bij, afhankelijk van de rechtspositionele gevolgen. Een KSO hoeft niet persé uitbreiding te zijn maar kan ook wegstrepen van een functie betreffen.

CCOOP

De heer Kropf levert zijn opmerkingen, waarbij er mogelijk overlap is met hetgeen de andere centrales reeds hebben ingebracht.

Met betrekking tot het inleidend stuk waarin staat *“Daarom wil ik deze uitvoeringsregeling het Groei Plan Defensie (GPD) noemen”* wil spreker nog eens benadrukken dat het GPD op geen enkele wijze een vervanging is van het URD, maar een aanvulling daarop en geldt onder de strikte voorwaarde waarvoor de afspraak gemaakt wordt. In hetzelfde gedeelte wordt de ROR genoemd waarbij staat: *“Het woord reorganiseren vind ik daarom eigenlijk ook niet meer van toepassing.”* Dat is niet relevant want de ROR vindt van wel. Daar staat namelijk in dat er bij 5 of meer functies sprake is van een reorganisatie. Mocht Defensie het aantal KSO's willen ophogen (dit komt verderop nog ter sprake), dan dient de ROR en niet het URD te worden aangepast. Als het URD wordt aangepast en daarmee buiten de regeling gegaan wordt, ontstaat er volgens spreker namelijk wel een uitdaging.

Doelstelling

Dat er grote aantallen reorganisaties afgerond zouden moeten worden hoort spreker al lang, sinds voor het aantreden van de huidige staatssecretaris. Er werden dan enorme aantallen genoemd die nooit opgeleverd werden. Er worden regelmatig io REO's geannuleerd, zoals aanstaande vrijdag, om de eenvoudige reden dat het plan schriftelijk is afgedaan. Aan de andere kant zijn er soms extra ad hoc io REO's maar dat is volgens spreker vooral te wijten aan gebrek aan regie. Spreker roept daarom naast betere plannen op tot meer regievoering en te zorgen dat stukken tijdig worden opgeleverd.

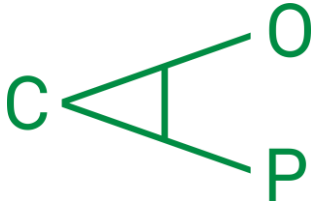
Definitie uitbreiding

Wat de CCOOP betreft is de definitie aanvaardbaar als het woordje 'voornamelijk' wordt weg gehaald want dat is precies de crux van het verhaal. 'Voornamelijk' kan de ene keer 1 betekenen en de andere keer 500. Een 'Bijlage groei' is alleen bedoeld voor daadwerkelijke groei van de organisatie zonder dat er incidenteel krimp of negatieve effecten voor betrokken personeel bij zitten. Spreker wil wegblijven van de opmerking "we passen de O aan en er zitten toch alleen maar vacatures op de stoelen die we schrappen" want ook dat is een aanpassing waarbij de personele effecten gezien moeten worden.

Besluitvormingsfase

De heer Kropf ziet de winst er niet van om de eerste zes hoofdstukken (het voormalige beleidsvoornemen) niet aan de centrales te doen toekomen terwijl deze toch al gemaakt moeten worden en gedeeld worden met de MC.

Met betrekking tot de piepbrieven hebben de collega's al aangegeven dat er een langere termijn nodig is. Spreker voorziet een onwerkbaar situatie wanneer er richting eindejaar een hausse aan stukken binnenkomt waar zijn centrale binnen twee weken op moet piepen. Op dit moment staat in de agenda

welke io REO wanneer plaatsvindt, zodat degene die daar aan tafel zit alsmede het team daarachter, er rekening mee kan houden dat in de twee weken daaraan voorafgaand de stukken bekeken worden.

Onderaan staat ten aanzien van het piepen: *“De SCO-DEF kan binnen tien werkdagen piepen over de algemene personele aspecten conform artikel 4.a ROR”* gevolgd door een uiteenzetting. Art. 4a ROR luidt echter: *“Het overleg met de sectorcommissie Defensie richt zich op het bij de reorganisatie gehanteerde bijzondere arbeidsvoorwaardelijke instrumentarium en op de personele effecten van de reorganisatie voor zover deze raken aan het algemene personeelsbeleid voor de militaire ambtenaren en ambtenaren van het ministerie van Defensie.”* Het is dus net alsof in de brief de helft wordt weggehaald, maar de CCOOP zal zich in ieder geval altijd blijven buigen over het totale pakket zoals in de ROR benoemd.

Vervolgens staat er dat het plan na piepen ter kennisname aan de WG REO wordt aangeboden, maar ook *“Indien nodig maakt Defensie aanpassingen in het reorganisatieplan”*. Hier mist de heer Kropf een en ander. Als er aanpassingen gedaan zijn vindt hij dat het aangepaste stuk met een piepetermijn moet worden aangeboden of alsnog ter behandeling. Daarnaast mist het escalatieniveau (SOD) voor het geval er in de WG REO geen overeenstemming wordt bereikt.

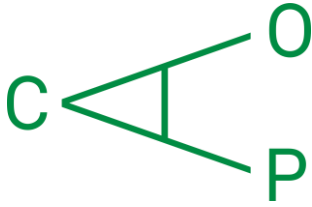
Implementatiefase

“Indien noodzakelijk worden betrokken medewerkers geïnformeerd over hun uitgangspositie.” Dit is volgens de heer Kropf altijd noodzakelijk (in plaats van ‘indien noodzakelijk’) want ‘betrokken medewerkers’ zijn er niet. Het betreft immers een groeiplan, wat betekent dat het nog niet gebeurt. Daarnaast is altijd aangegeven dat mensen binnen de eenheid waarin het speelt geïnformeerd moeten worden over wat eraan zit te komen, zodat zij hun vinger kunnen opsteken op het moment dat zij denken rechten aan de nieuwe functies te kunnen ontlenen. Dat de vacatures gepubliceerd kunnen worden en de vacaturestelling minimaal 21 dagen duurt is prima, en wat de CCOOP betreft zou dat in één BCO gecombineerd kunnen worden zolang er eerst gekeken wordt naar degenen die hun hand hebben opgestoken omdat zij rechten zouden hebben.

Ten aanzien van de beoogde BCO REO vindt de heer Kropf het lastig dat het alleen gaat over heroverwegingen, want die zijn er als het goed is niet. Normaal gesproken wordt in een BCO-1 een voornemen tot plaatsen/niet plaatsen kenbaar gemaakt waar mensen een verzoek tot heroverweging tegen kunnen inbrengen. Nu wordt er een plan voorgesteld zonder BCO-1 maar waar wel gesproken wordt van heroverwegingen. Spreker wil dan ook weten waar deze heroverwegingen vandaan zullen komen. Bovendien wordt een essentieel element vergeten, namelijk dat er een procestoets wordt gedaan. Als straks twee collega's namens de SCO Def samen met een afvaardiging van Defensie eenduidige afwegingen moeten maken, vraagt de heer Kropf zich af wat voor informatie zij krijgen om dat te kunnen beoordelen. Eén van de dingen die nu getoetst worden is namelijk welke keuzes zijn gemaakt, aan de hand van een geanonimiseerd plan. Als dit straks ontbreekt resteert slechts de brief van het individu en het antwoord van Defensie, waarmee natuurlijk nooit tot een eenduidige, eerlijke afweging gekomen kan worden die enigszins zou lijken op een procestoets.

Met betrekking tot de O-freeze vindt de heer Kropf het een vreemde gewaarwording wanneer straks in het plan een heroverweging wordt gedaan, iemand aangeeft recht te hebben op de stoel en Defensie vervolgens zegt dat de stoel er de vorige keer nog wel was maar nu weg is.

De P-freeze staat niet duidelijk beschreven want er wordt verwezen naar een bijlage die niet meer bestaat. In de inleiding van het stuk wordt namelijk gezegd dat alle eerdere brieven door het stuk vervangen zijn. De P-freeze bij een uitbreiding opheffen is wat de heer Kropf betreft bespreekbaar voor de oude stoelen die blijven bestaan. Dat betreft niet alleen code 1, maar ook 2- of 2+ mits zeker gesteld is dat er in de nieuwe

DBGE-periode meer stoelen dan mensen zijn. Er moet in een 2- niet iets gevuld worden dat een paar maanden later wordt opgedoekt. Als voorgaande is wat bedoeld wordt, dan is daar met de CCOOP zeker over te spreken.

Vervolgens is het wat spreker betreft apart dat er alsnog een zorgvuldigheidstoets wordt genoemd. Een zorgvuldigheidstoets gebeurt natuurlijk nooit op basis van individuele aanvragen of heroverwegingen, maar is een procestoets. De staatssecretaris schrijft: *“Ik realiseer mij dat dit laatste met zich meebrengt dat ik er actief op toe moet zien dat de rechtspositie op een juiste manier gevolgd wordt.”* Als dat gebeurt –die toezegging hebben de centrales immers vaker gehad-, zouden alle BCO's schriftelijk worden afgedaan. Om vervolgens te zeggen: *“Wanneer dit niet het geval is dan zouden wij het overleg daarover moeten voeren in de WG REO”* vindt de heer Kropf wel lastig, want dat is op dit moment al een vrij serieus discussiepunt. Spreker heeft nog onvoldoende vertrouwen in het voorgestelde proces.

Met betrekking tot het grip houden op de juiste toepassing van de rechtspositie en meer mensen opleiden, geeft de heer Kropf aan groot voorstander te zijn. Hij benadrukt nog eens het belang van niet alleen de expertisecentra, maar vooral de combinatie daarvan: 4 keer per jaar bij elkaar komen dus, samen met de specialisten van de zijde van de centrales. Het is weliswaar geen opleiding, maar spreker denkt dat dit een goede manier is om heel veel van elkaar te leren.

KSO

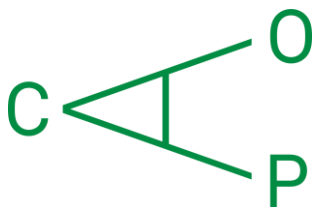
Ten aanzien van de KSO's ziet de heer Kropf niet in waarom het probleem 12,5 keer zo groot gemaakt zou moeten worden. Oftewel: Waarom zou het aantal naar 50 gebracht worden als het met 4 al fout gaat? De CCOOP ziet de logica niet. Er zijn defensieonderdelen die 12 KSO's in 3 maanden doen. Als wordt toegestaan om dat met 50 te doen, kan er in 6 maanden een volledige brigade worden opgeheven. In de combinatie met groei snapt spreker het punt van de KSO's helemaal niet, want dan zouden de 12 KSO's met een heel snel plan per brief kunnen worden aangeboden. Zodra dit voldoet aan een standaard format kunnen deze KSO's schriftelijk worden afgedaan. Dat gaat nog veel sneller dan achteraf rapporteren welke KSO's hebben plaatsgevonden.

De heer Kropf herhaalt tot slot zijn opmerking over de slotzin in het stuk: *“Graag kom ik met u tot overeenstemming over dit totaalvoorstel GDP tijdens het SOD van 8 juli 2025.”* De CCOOP zal nooit instemmen met een 'totaalpakket GPD' in plaats van het URD. Overigens is de afkorting voor het Groei Plan Defensie hier waarschijnlijk per abuis verkeerd weergegeven (GDP in plaats van GPD).

De voorzitter dankt alle centrales voor hun reacties. Het is bijna 16.00 uur en de voorzitter wil omwille van de tijd even een kort moment met de staatssecretaris overleggen over de wijze waarop de vergadering vandaag wordt afgerond.

SCHORSING 15.57-16.03 UUR

De voorzitter heropent de vergadering en dankt voor de gelegenheid tot schorsing. Defensie heeft de stellige ambitie gehad om vandaag tot afronding te komen op voorliggend dossier, maar omwille van de tijd en omwille van de inhoud gaat dat niet lukken. Defensie is er wel dankbaar voor, aldus de voorzitter, dat er een uitgebreide inhoudelijke discussie heeft plaatsgevonden over de 4 punten. Er is van de kant van de centrales ook nogal wat gezegd dus heeft Defensie een verslag nodig om goed te bekijken wat daar vervolgens mee gedaan kan worden. Om deze reden wil de voorzitter voorstellen om de vergadering te schorsen en op een ander, voor iedereen passend moment voort te zetten.

Als schot voor de boeg wil de voorzitter tevens voorstellen om het werken met de 'Bijlage groei' tot het moment van de te hervatten vergadering voort te zetten. Dit omdat de centrales aangeven dat het werken met de 'Bijlage groei' zoals de afgelopen periode gedaan is, verbeteringen te zien geeft. Defensie wil dit proces dan ook niet af laten stoppen door de vergadering van vandaag.

De heer Schilperoort is akkoord met de beide voorstellen. Hij vindt het goed dat er eindelijk over de inhoud overlegd wordt en gaat daar graag mee door om te kijken waar partijen met elkaar kunnen komen. Ten aanzien van het werken met de 'Bijlage groei' oppert hij om er geen termijn tot de volgende vergadering aan te hangen, maar gewoon tot het moment waarop partijen besluiten om deze voor iets anders te vervangen. Daarnaast zou hij er toch wederom voor willen pleiten om ook de formats te gebruiken, omdat het nog meer versnelling zal veroorzaken als iedereen eenduidig werkt.

pm De heer Ten Berg is ook akkoord met de voorstellen van de voorzitter. In een voorgaand SOD heeft hij tevens reeds aangegeven dat het werken met de 'Bijlage groei' wat hem betreft een open eind heeft, dus ondersteunt hij ook die suggestie. Spreker heeft nog een aanvullende vraag. Er wordt veel gesproken over de gemiddelde doorlooptijd van 15 maanden. Hij wil graag van Defensie weten wat de doorlooptijd is van de reorganisaties die onder de definitie 'Bijlage groei' vallen.

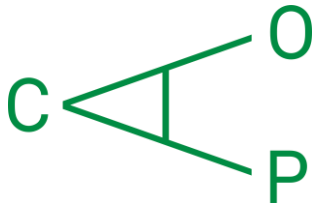
De heer Kropf is blij te constateren dat er nu in ieder geval open en reëel overleg gevoerd wordt over de inhoud. Wat hem betreft wordt er zo snel mogelijk na het reces een geschikt moment gevonden om het gesprek te vervolgen. Spreker roept daarnaast net als de heer Schilperoort op om de bijlages te gebruiken want een standaard format helpt bij de afdoening.

De staatssecretaris resumeert dat het overleg na het reces zal worden voortgezet en zegt toe de komende twee weken nog even naar gebruik van de bijlages te zullen kijken. Hij dankt alle aanwezigen en verlaat vervolgens de vergadering.

pm De voorzitter vat samen:

- Er wordt een volgende vergadering gepland, zo spoedig mogelijk na het reces. Komende donderdag zal een datumvoorstel worden gedaan;
- Er wordt voor onbepaalde tijd met de 'Bijlage groei' doorgewerkt, zonder daar dus direct een eerstvolgende vergadering aan te verbinden;
- De voorzitter buigt zich over de vraag van de formats en komt er zo mogelijk nog voor het reces op terug, anders wordt de situatie zoals deze is gehandhaafd;
- De voorzitter verzoekt de secretaris van het CAOP om een deelverslag van de (geschorste) vergadering van vandaag te leveren.

De voorzitter dankt de aanwezigen en schorst de vergadering om 16.13 uur.

Agendapunt 4: Naleving SOD-afspraken 17 december 2024 (SOD/25.0021 + 1 bijlage)

Agendapunt 5: Voorwaardelijk ontslag (AP/25.0350 + 1 bijlage)

Agendapunt 6: Concept beleidsvoornemen LRP 1734 JKB Schieten van het CLAS (REO/25.0123)

Agendapunt 7: Aanstelling burger als brigade-generaal (SOD/25.0297)

Agendapunt 8: Rondvraag en sluiting

FASTGESTELD